TUNTURILATU 3/2002

Toukokuussa Hiidenportilla

Varhain hyisen kylmänä ja tuulisena, mutta upean aurinkoisena aamuna suuntasimme kulkumme Liperistä, Joensuusta ja Kontiolahdelta Nurmekseen. Liityimme meitä jo odottavien Kumpelaisten joukkoon. Pikaisten kuulumisten vaihdon jälkeen jatkoimme Oktalaisten vieraaksi Kainuun puolelle.

Matka Teerisuon soidensuojelualueelle oli ikimuistoinen. Nurmeksen Ylikylän maisemat, viljelykset ja pihapiirit olivat henkeäsalpaavan komeat. Kevään vihreät sävyt ja aurinko loistivat kilvan. Muuttomatkalla levähtäviä joutsenia oli lähes joka lahdella nauttimassa olostaan ja kettukin näyttäytyi tien vierellä. Näimme myös komean kurkiparven pellolla lepäämässä. Viljelijän mietteitä emme tiedä, mutta me nautimme näkemästämme.

Oktalaiset jo odottelivatkin meitä Teerisuon parkkipaikalla. Sieltä he johdattivat koko konkkaronkan suolla ja luonnonmetsässä kiertävälle rengasreitille. Reippaasti taivalsimme matkaamme pitkoksia pitkin laavulle. Huikeassa auringonpaisteessa ja napakassa tuulessa (pojat virittivät nopeasti toimivan tuulensuojan) nautimme luonnonrauhasta, tulenteon riemuista, kahvinkeitosta, eväistä ja mukavasta jutustelusta.

Oktalaiset tuntevat seutunsa

Teerisuolta siirryimme Hiidenportin kansallispuistoon Palolammen opastuspaikalle. Älä vain kysy mitä reittiä, oikeasti niin paljon pieniä tienpätkiä ei voi olla edes olemassa. Oktalaiset selvästi tuntevat seutunsa kuin omat taskunsa. Sää oli vaihtumassa hyytävästä kylmyydestä normaaliksi keväiseksi viileydeksi. Leppoisan leiriytymisen jälkeen aloitimme nautinnollisen pitkänkaavan mukaisen ruuanvalmistuksen ja nauttimisen. Illan mittaan kiireisimmät luonnossaliikkujat erkanivat tahoilleen, jotkut väsyneet painuivat yöpuulle ja pääporukka nautti valoisasta kevätyöstä laulaen, jutustellen ja tuleen tuijottaen.

Aamuaurinko hemmotteli säteillään, sää lämpeni harppauksin ja Palolampi tarjosi virkistävät aamuuinnit ainakin tytöille, liekö pojat uineet jo aiemmin. Aamutoimien ja leirin purkamisen jälkeen kirmasimme tutustumaan Hiidenportin upeisiin maisemiin. Puisto vietti edellisenä päivänä 20-vuotis juhliaan. Pinta-alaltaan puisto on 43 km, pääosa on metsää ja luonnontilaista suota. Hienoja leiri- ja taukopaikkoja löytyy lampien ja Oravijärven rannalta. Hiidenportin rotko on upea pystysuorine kallioseinämineen. Moni kulkija on kolunnut alhaalla luolissa, me nautimme rotkon jylhyydestä ylhäältä käsin. Reissu ei ole mistään kotoisin jos ei tehdä tulia, herkutella ja jutustella rattoisasti. Saimme kuulla monta mielenkiintoista tarinaa Hiidenportin historiasta.

Tutustuimme myös Kovasinvaaran pihapiiriin. Asutusta siellä on ollut 1700-luvulta 1940-luvulle. Nyt paikan historiasta kertovat rakennusten kivijalat ja kasvillisuus. Kovasimen torppa on tunnettu kesäisistä Hiidentansseistaan. Väki on kerääntynyt ympäri Kainuuta ja Pohjois-Karjalaa tapaamaan toisiaan ja tanssimaan. Niin nytkin kokoonnuimme ja hauskaa oli vaikka tuo tanssi jäi vähemmälle.

Monet kerrat Hiidenportissa retkeilleenä suosittelen sitä lämpimästi. Siellä sielu ja silmä lepää ja akut latautuvat. Kiitos Hiidenportti, Oktalaiset ja Kumpelaiset hienosta viikonlopusta.

Pirjo Saukkonen

Sisäsivuilla

Pentti Kronqvist kertoi tunturilatuvierailleen Nanoqin rakennushankkeesta ja omista tutkimusmatkoistaan.

Fäbodan kylässä lähellä Pietarsaarea on Nanoq, arktinen museo, joka on tutustumisen arvoinen paikka.

4

Korkia-Mauran jääluolassa on aikoinaan säilytetty kalaa.

Ovtsilaiset retkeilivät meloen Inarilla.

6

Monte Rosa Huttelle oli näin vaikean näköinen polku.

Kolbman vuosi on ollut tapahtumia täynnä.

12

Puheenjohtajan tähdenvälit

Edellisessä lehdessä esittämäni toivotus aurinkoisesta ja vähäsääskisestä kesästä toteutui liiankin täydellisesti. T-paita ja shortsikelit jatkuivat pitkälle syyskuun puolelle aina Lappia myöten. Ulkoilun ja retkeilyn kannalta ihanteellista aikaa hyödynsivät muutkin kuin tunturilatulaiset. Maastossa ja vesillä oli paljon kulkijoita. Hyvä niin.

* * *

Kauniista auringon paisteesta ja tähtikirkkaasta yötaivaasta saimme nauttia kesäpäivillä Vieremässä. Tsietsalaisten kutsua oli noudattanut laadukas joukko tunturilatulaisia, jotka viihtyivät Haajaisten koulukievarin maastossa. Iltanuotiot lauluineen ja juttuineen, erittäin maukas juhlapäivällinen, iltajuhlan näytelmät, Runnin kylpylään ja Neulatammeen tutustuminen, luontopolku ja kerhojen välinen ryyssäys antoivat mielen virikettä meille kaikille.

Kiitos teille tsietsalaiset.

* * *

Suomen Ladun leiripäivien vaelluskilpailussa saavutettu hyvä menestys- kolme tunturilatulaisjoukkuetta viiden ensimmäisen joukossa - herätti muiden latulaisten keskuudessa ansaittua huomiota, mikä oli tarkoituksin. Kaikki mukana olleet kerhojoukkueet ansaitsevat kiitosmaininnan mainiosta ja rohkeasta osallistumisesta.

* * *

Kolmen viikon kuluttua on jälleen yhdistyksemme tulevan toiminnan kannalta vuoden tärkein tapahtuma. Syyskokouksessa Klaukkalassa päätämme ensi vuoden tekemisistä ja menemisistä sekä teemme henkilövalinnat. Kokouksen lisäksi vietämme Susiaiset ja nautimme muustakin ohjelmasta, jota kavtsilaiset ovat kokemuksella ja tunnetulla asiantuntemuksella meille suunnitelleet.

Uskon osallistumisen olevat runsasta.

* * *

Useampana vuonna on kannettu huolta susiarvoista ja aiheellisesti. En usko, että susimerkin kantamattomuus on rohkeuden puutetta. Me tunturilatulaiset olemme perinteisesti olleet vaatimattomia, emmekä kysymättä tuo itseämme esille, mutta on tullut aika laittaa susimerkki myös tavanomaiseen ulkoilu- ja retkeilypukuun muulloinkin kuin susiaisten ajaksi. Merkin esilläolon myötä pääsemme keskustelemaan aatteestamme, toiminnastamme ja yhdistyksestämme. Tunturiladun on aiheellista tulla näkyville. Siteraan Ulla Pihkalaa: Näkyvä susimerkki on paras Tunturiladun mainos muille retkeilijöille.

* * *

Hyvää retkeilyllistä syksyä. Susiaisissa tavataan.

Raimo

Johtokunnan pöydältä

Pitkä kuuma kesä on takana. Kotini naapurissa oleva metsä muuttui syksyisen ruskeaksi jo elokuussa. Jopa nokkoset kuivuivat pystyyn. Sadetta on odoteltu. Onneksi syksy on alkanut antaa ensimmäisiä merkkejään.

Johtokunnan kokouksissa on käsitelty mm. seuraavia asioita:

❖ Kesäpäivät vietettiin Vieremällä Haajaisten koulukievarissa. Ohjelma oli mukavan vaihtelevaa. Runnin kylpylässä maistelttiin ruosteen ja öljyn makuista terveysvettä. Lapsena olen oppinut, että tehokas lääke maistuu pahalta. Näin ollen Runnin veden täytyy tehota moneen tautiin. Luontopolulla tutustuimme perinteisiin maanviljelystyökaluihin. Kerhojen välinen ”ryssääs” vei meidät tandemhiihtoon nurmikolla, kaarisillan ylitykseen kiipeilytelineellä, kokeilemaan miten naula hakataan pölkkyyn ja sukkuloimaan jalkapallolla. Kiitos, Tsietsa, kaikista järjestelyistä ja vielä kerran onnittelut 30 vuoden taipaleenne johdosta.

❖ Suomen Ladun kevätliittokokouksessa puheenjohtajamme Raimo Pahkala haastoi Suomen Ladun liittohallituksen ja toimiston henkilökunnan mukaan Ladun leiripäivien vaelluskilpailuun leikkimielellä. Tunturiladun johtokunnan/toimihenkilöiden joukkue kilpaili numerolla 1. Liekö numero ollut enne; joukkue voitti koko kilpailun. Minullakin oli kunnia kuulua tuohon joukkueeseen puheenjohtajan Raimo Pahkalan ja johtokunnan jäsenen Paavo Kramsun kirjurina. Poliisivitseistäkin tiedämme, että partiossa täytyy olla yksi joka osaa lukea, yksi joka osaa kirjoittaa ja yksi joka löytää takaisin asemalle. Samaa taktiikkaa mekin hyödynsimme, ja se toimi.

❖ Syyskokous ja susiaiset pidetään 18.–20.10. Holman kurssikeskuksessa Klaukkalassa. Lisätietoja tapahtumasta löydät toisaalta tässä lehdessä. Tule mukaan päättämään tulevasta toiminnasta.

❖ Kerhonvetäjien koulutustilaisuus järjestetään 18.1.2003 Tampereen yliopistolla. Seuratkaa ilmoittelua ja lähettäkää kerhojen edustajat paikalle.

Syksyn ruska Lapissa lienee jo muisto.
Muistetaan, että aurinko paistaa – vaikkei sitä aina huomaakaan.
sihteerinne **Riitta ”Iitu” Gerlin :)**

Pentti Koivistoinen

Ikäsusi nro 69

17. 11. 1935 – 21. 7. 2002

Tunturikerho Kumpen perustajajäsen, kokenut lapinkävijä **Pentti Koivistoinen** siirtyi korkeimmalle tunturilleen äkillisessä sairauskohtauksessa Lieksassa.

Pentti vaelsi kanssamme yli 40 vuotta tunturilatulaisena ja hänet nimettiin jo vuonna 1963 tunturisudeksi. Pentti osallistui aktiivisesti kämppien rakennustalkoisiin Kiisalla ja Susi-Kyrössä. Muistamme Pentin erityisesti Pielisen Ladun Mäkikankaan kämpän ystävällisenä ja tarmokkaana isäntänä. Pentin harrasteisiin kuului myös kilpaurheilu ja hän toimi kymmeniä vuosia erilaisten urheilukilpailujen johto- ja toimitsijatehtävissä, muun muassa Eräväelluksen SM-kilpailujen johtajana hän oli kaksi kertaa.

Ansioistaan Pentille myönnettiin Suomen Ladun hopeinen ansiomitali, Suomen Urheilun hopeinen ansiomitali kultaristein ja Hiihtoliiton hopeinen mitali.

Pentti oli tunturilatulainen ja Kumpelainen koko sydämestään ja hän jää muistoihimme mainiona retkitoverina, latulaisena ja ystävänä.

Esko Saastamoinen

Lapinkenttä

Kiilopään Lapinkentän katselmuksessa olivat Tunturiladun edustajien lisäksi mukana myös Kiilopään johtaja Pirjo Kouvo sekä Pekka Huttunen, yksi Lapinkentän rakentajista.

Kiilopään Lapinkentän rakenteiden kunnostaminen tapahtuu ensi kesänä. Osa rakenteista peruskorjataan, osa kunnostetaan ja osa puretaan sekä rakennetaan uudestaan entistä ehompana.

Tekemisen tarvekartoitus tehtiin syyskuun alussa yhdessä Kiilopään johtaja Pirjo Kouvon kanssa. Susi-Talakselle matkalla ollut talkooryhmä Pekka Huttusen ja Seppo Björkengrenin johdolla oli mukanani sovittaessa alustavasti talkoista.

Kiilopään puolesta tulee tarvikkeet ja Tunturiladulta tekijät. Yksityiskohdat ja muut asiat sovitaan syksyn ja talven aikana.

Raimo Pahkala

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja: Raimo Pahkala

Toimitussihteeri: Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
sähköposti: satu.ojala@huittistensanomalehti.fi

Julkaisutoimikunta: Raimo Pahkala, Anne Toivonen, Juhana Häme,Riitta Gerlin, Satu Ojala (pj)

Ilmestymisaikataulu 4/2002

Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
15. 11. 2002	3. 12. 2002

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy

Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy Kokemäki 2002

Ilmoitushinnat:
¼ sivu 135 euroa
½ sivua 255 euroa
Koko sivu 510 euroa
0,40 euroa pmm

Hannu Hiltunen 70 vuotta 1. 8. 2002

Tunturiladun toimintaan merkittävästi vaikuttanut **Hannu Hiltunen** täytti tämän vuoden elokuun ensimmäisenä päivänä 70 vuotta.

Tunturiretkeilyn ja Tunturiladun Hannu löysi aktiivisen partio- ja urheilu-uran jälkeen niin varhain, että hänet vihittiin tunturisudeksi jo vuonna 1960. Hannu vedettiin myös Tunturiladun johtokuntaan, jonka jäsenenä hän toimi vuosina 1966- 1978. Ansiokas Tunturilatutyö palkittiin sitten ikäsuden numero 36 arvolla Tunturiladun 30-vuotisjuhlasusiaisissa vuonna 1976.

Hannun omin ja merkittävin panos Tunturilatutoimintaan on perustunut vankkaan mainosalan osaamiseen ja asiantuntemukseen. Hänen omana työnään ovat syntyneet yhdistyksemme metallinen jäsenmerkki ja Susikyrön nilimerkki. Myös kaikkien juhlajulkaisujemme suunnitteluun hän on osallistunut ja vastannut niiden korkeatasoisesta ulkoasusta. Olemmepa Hannun kanssa laatineet aikoinaan hiihtokeskuksiin jaetun ”Älä eksy tunturiin”- taitelehtisen susimerkillä varustettuna.

Hannun toiminta ulottuu Tunturiladun alkuvuosikymmeniin, jolloin yhdistyksen johtokunnan harteilla oli mittaviksi paisuneiden susiaisten järjestelyjen onnistuminen. Hannun ideoimana luotiin monien seremonioiden aidon erätunnelmaiset lavasteet rakotulineen, seitoineen ja tunturisiluetteineen. Jo keräilyharvinaisuuksiksi muodostuneilla lapinaiheisilla illalliskorteillaan Hannu pystyi virittämään suuren juhlaväen oikeaan tunturitunnelmaan. Hyvä oli noitien noitua ja vihittävien eri ”räätkyihin” astua.

Aivan omaa luokkaansa on ollut Hannun keskeinen osuus Tunturiladun 50-vuotishistoriikkiin, ”Viiden vuosikymmenen vaellus” –kirjan toteuttamisessa. Juhlakirjatyöryhmän jäsenenä hän keräsi historiallisia tunturivaelluksia käsittelevän aineiston usein perikuntiakin haastatellen matkaajien itse siirryttyä jo ammoin viimeisen rajan taakse. Työryhmän saatua teoksen koko kuva- ja tekstimateriaalin kootuksi alkoi Hannun monisatatuntinen uurastus kirjan lopulliseen muotoon ja painatuskuntoon saattamiseksi. Muun muassa nykyaikaisen kuvankäsittelyn avulla vanhoistakin kuvista saatiin painokelpoisia. Hannun ansiosta Tunturiladun puoli vuosisataa on saanut arvoisensa tallennuksen.

Tunturilatulaiseen tapaan Hannulla on vankka eräretkikokemus. Perheen kasvaessa lapinkäynnit muuttuivat lasten ehdoilla tapahtuviksi. Silti Hannun ja Eila-vaimon kunto on pysynyt teräksisenä parintuhannenkin vuotuisen hiihtokilometrin avulla. Koko perheen kunnon vaalimisen lisäksi Hannu on kantanut huolta tunturialueiden kunnosta. Tunturiladun organisoimalle Saariselän kämppien siivoustalkoille hän ideoi ”Tunturiluuta” -nimen ja on myöhemminkin osallistunut ”Pidä Lappi siistinä”- toimintaan.

Espoon Dipolin monisatapäisissä susiaisjuhlissa Hannu Hiltusen kädenjälki loi tunturitunnelman. Noitapari Oke Tuuri ja Leevi Linko seitakivellä tunturisiluetti taustanaan.

Viimeisen vuosikymmenen aikana Hannun ja Eilan mieluisimmaksi Lapin alueeksi on valikoitunut Muotka, jossa etelän heikkoinakin lumitalvina on voinut ylläpitää vankkaa hiihtokuntoa ja turistien pilaamatonta erämaan tuntua. Samanhenkisiä ovat olleet Hannun vetämät juhannuksen alusviikoilla tapahtuneet napapiiriä pitkin suunnatut itärajalta länsirajalle ulottuneet retket.

Hannu ja Eila ovat alusta alkaen kuuluneet Tunturiladun epäviralliseen ”ikivanhojen” susien joukkoon, joka kerran vuodessa on kokoontunut yhteiselle lounaalle kertomaan kuulumisistaan, muistelemaan ”Vanhoja hyviä eräretkiaikoja” ja haistelemaan lapinretkeilyn uusia tuulia. Tämän poppoon piirissä merkkivuosien ylittäminen kuuluu ikään kuin asiaan, mutta on silti aina erityisen lämpimien onnittelujen ja onnentoivotusten paikka.

Uskon, että Tunturilatu yhdistyksenä ja kaikki tunturilatulaiset ystävinä haluavat kiittää Hannua ansiokkaasta työstä vastuullisen tunturiretkeilyn, aidon Lapin ja sen perimmäisten arvojen säilymisen hyväksi.

Uskon myöskin, että ystävinä yhdessä suoritettu pyyteetön työ on ollut tekemisen arvoista – ja tuloksellista!

Onnitellen ja jatkuvaa hyvää kuntoa Hannulle ja Eilalle toivottaen

Antero Tarvainen

KERHOVASTAAVAT (1.1.2002)

OKTA (1) Kajaani (1964 uud. 21.9.1984)
Pj. Liisa Haapalainen
Peltokatu 6 A 4
88600 SOTKAMO
puh. 08-666 1932
Siht. Anja Mustonen
Erätie 20 as 15
87200 KAJAANI
puh. 08-627 946

KUOKTE (2)
Hyvinkää-Riihimäki (15.2.1967)
Pj. Markku Salminen
Vuoritie 24
04400 JÄRVENPÄÄ
puh. 09-291 9916, 040-548 4600
Siht. Irma Löfman
Välenojankatu 4 C 21
05880 HYVINKÄÄ
puh. 019-437 210, 040-717 9130
irmalof@surfeu.fi

KOLBMA (3)
Tampere (27.5.1967)
Pj. Timo Tulosmaa
Majakkakatu 3
33410 TAMPERE
puh. 03-346 0084, 040-744 8323
timo.tulosmaa@sci.fi
Siht. Sirkka-Liisa Jantunen
Nikinväylä 3 A1
33580 TAMPERE
puh. 03-362 0997, 040-771 0305
sirkka-liisa.jantunen@ata-gears.fi

NJEALLJE (4)
Pieksämäki-Mikkeli-Varkaus (16.1.1970)
Pj. Lea Sarkeala
Pirtinranta 2 C78200 VARKAUS
puh. 071-556 5400,0400-299 956
lea.sarkeala@tmileasarkeala.inet.fi
Siht. Leila Auvinen
Alvarintie 7
78300 VARKAUS
puh. 017-555 2297, 0400-177 748

VIHTTA (5)
Vaasa (29.1.1970)
Pj. Tapani Rajala
Lapuankatu 5 A
65350 VAASA
puh. 050-330 8045
Siht. Kaija Mariapori
Keskuskatu 18
65320 VAASA
puh. 06-315 3515, 050-5240 850

KUHTTA (6)
Itäinen Helsinki (1971)
Pj. Mikko Henriksson
Karhulantie 2 C 245
00910 HELSINKI
puh. 040-705 5921
Siht. Mare Juusola
Vartiokylän seurakunta
PL 120
00931 HELSINKI
puh. 040-764 0871
mare.juusola@evl.fi

TSIETSA (7)
Iisalmi (5.3.1972)
Pj. Urpo Häkkinen
Huuhkajantie 9
71800 SIILINJÄRVI
puh. 017-462 1922,050-565 9839
Siht. Hannu Katainen
Honkakatu 3 as 6
72130 IISALMI
puh. 017-822 746

KAVTSI (8)
Helsinki (23.10.1972)
Pj. Jorma Alapuranen
Vallikatu 5-7 A 4
02600 ESPOO
puh. 09-512 0378, 040-502 6151
jorma.alapuranen@luukku.com
Siht. Juha Kelkka
Vanhaistentie 7 A 14
00420 HELSINKI
puh. 09-531 428, 050-528 4539
juha.kelkka@fi.abb.com

OVTSI (9)
Jyväskylä (28.9.1976)
Pj. Pauli Hulkkonen
Ruokkeentie 324
40270 PALOKKA
puh. 014-311 0790,0400-547 743
pauli.hulkkonen.001S@netposti.fi
Siht. Ritva Loimio
Puistotori 6 as 16
40100 JYVÄSKYLÄ
puh. 014-615 282, 040-552 1037
ritva.loimio@library.jyu.fi

LOGI (10)
Turku (19.2.1978)
Pj. Kalevi Kanerva
Herukkakuja 4 B 31
20720 TURKU
puh. 02-236 6270
Siht. Paula Jukala
Rätiälänkatu 20 C 24
20810 TURKU
puh. 02-251 7116, 0400-280 167

ALPPAS (11)
Hämeenlinna (28.11.1984)
Pj. Teuvo Heinonen
Nujulantie 3
13300 HÄMEENLINNA
puh. 03-619 7359
Siht. Marja-Liisa Mäki
Torikatu 10 A 6
13100 HÄMEENLINNA
puh. 03-675 9061

KUMPE (12)
Pohjois-Karjala (1985)
Pj. Esko Saastamoinen
Pohjoistie 1
75530 NURMES
puh. 013-462 616, 0400-762 488
Siht. Ensio Hiltunen
Mäkilehdonkatu 7
75500 NURMES
puh. 013-480 935, 0400-241 998

KUOVZA (13)
Kymenlaakso (1970)
Pj. Veijo Taavitsainen
Suontaustankatu 13
48720 KYMI
puh. 05-281 249
Siht. Sirkku Kanervio
Tornatorintie 13 as 25
48100 KOTKA
puh. 05-264 950, 050-565 6380

GEATKI (14)
Satakunta (1996)
Pj. Satu Ojala
Loimijoentie 817
32700 HUITTINEN
puh. 02-566 654, 050-523 4844
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
Siht. Pirkko Liuksiala
Huhkolantie 3 B 20
32700 HUITTINEN
puh. 02-567 024
pirkko.liuksiala@huittinen.fi

NJALLA (15)
Tunturilappi (1.11.1997)
Pj. Raija Palosaari
Valtatie 260
99100 KITTILÄ
puh. 016-642 242, 040-595 2625
Siht. Paula Naukkarinen
Valtatie 21
99100 KITTILÄ
puh. 016-642 956, 040-846 2156

Moro

Kolbma vihki keväällä 35 v-juhlassaan käyttöön kerhon isännänviirin. Toivottavasti näette sen toisaalla tässä lehdessä kuvanakin. Viirin yläosassa on tuttu Lappi-teema ja alaosassa Pirkanmaan maakunnan värisymbolit. Se on hieno ja olemme ylpeitä.

Kolbman lokakuu alkaa tutustumalla 5-6.10. turkulaisiin. Logilaisia tulee kylään tutustumaan Seitsemisen kansallispuistoon. Toivittavasti niitä tulee paljon sillä Seitseminen on aika iso.

Eino Luhas on käynyt Siperiassa Altain vuorilla ja näyttää 7.10. siellä ottamiaan kuvia.

Syyskokous pidetään 14.10, sitten käydään Susiaisissa ja marraskuun 10. Päivänä valloitetaan Tampereen korkein paikka eli Koskelankorkee Teiskossa. Marraskuun 12 ja 16 päivinä tehdään rumpukurssilla rumpuja ja 23-24. Päivinä tehdään marraskuinen extreme-retki Utöseen eli Suomen eteläisimpään asuttuun saareen.

Pikkujoulu 9.12., tammikuun alussa viikko hiihtoa Akumajalla kaamoksen valloissa, helmikuun puolivälissä perinteiset ja suositut Kolbman Talvipäivät Velaatan kodalla (joka muuten 35-vuotisjuhlan kunniaksi sai keväällä huopakaton) ja maaliskuun puolivälissä vietetään lähiarktinen viikonvaihde vetten päällä eli pari päivää Näsijärven Koljonselällä olevassa Peronsaaren kämpässä.

Kolbman kevähiihtoviikko on 28.3 – 5.4. ja suuntautunee tällä kerralla Lappimme itäiseen puoliskoon. Tervetuloo mukaan kaikki.

Pääsiäisenä 2003 Lehtisen Jouni ja muut TL Nuorisotoimikunnan jäsenet vievät nuoria Telemark-harrastajia Haltille. Tukekaahan T-latulaiset tätä – ja muitakin nuorisotoimikunnan junailuja - retkeä aktiivisesti, jotta saamme uuttakin sukupolvea mukaan kuvioihin.

Kolbma sai taannoin kirjeen Tunturiladun johtokunnalta. Vapisevin käsin avattiin kirje ja mietittiin, että mitähän sitä nyt on tullut tupeksittua. Mutta kirjeessä kerrottiinkin johtokunnan päättäneen antaa Kolbman hoidettavaksi yhdistyksen 60 v-juhlan ja syyskokouksen järjestämisen vuonna 2006. Kolbma kiittää luottamuksen osoituksesta ja tekee parhaansa, jotta TL:lla sitten aikanaan olisi arvokas ja mieliinpainuva 60 v-juhla.

TULOSMAA

Kavtsin kuulumiset

Nyt 25.8. kun kirjoitan kerhomme kuulumisia, jatkuu täällä Uudellamaalla tälle kesälle tyypillinen sää; aurinko paistaa pilvettömältä taivaalta ja lämpötila hipoo hellerajaa. Ikkunasta näkyvät koivut alkavat muistuttaa väriltään syksyn ruskaa. Tietenkin puiden kellastumisen on aiheuttanut viikkoja kestänyt kuivuus eikä suinkaan elokuussa alkanut varhaissyksy.

Olin eilen kerhomme kämpällä Kärrikaltiossa. Kahden kaverini Heikin ja Joonan kanssa ahkeroimme ensin kuorikekasan parissa ja illansuussa pääsimme tarjoamaan nokipannukahvit kerhomme neljällekymmenelle jäsenelle, jotka paluumatkalla Bengtskärin majakalta poikkesivat myös Kärrissä. Majakalla käynti oli todella onnistunut valinta kerhomme juhlavuoden tapahtumiin. Laivalle sopi neljäkymmentä vierailijaa ja paikat täytyivät nopeasti. Muutaman peruuntumisen johdosta jonossa olleetkin pääsivät käymään tällä erikoisella majakkaluodolla, jonka historia ja tapahtumat liittyvät monin tavoin Suomen historiaan. Ja se, että neljäkymmentä kavtsilaista samalla retkellä: todella hienoa.

Tunturilatu 3/2002 ilmestyessä ovat kerhomme kaksi syysvaellusta ja Talaksella pidetty kämppäviikko jo toteutettu. Myös syksyn ensimmäinen kerhoilta, joka pidetään syyskuun 16. päivä, on ohitse. Silloin Erkka Laininen tulee meille kertomaan trekkauksesta Annapurnan perusleiriin. Illan aikana pääsemme sanoin ja kuvin tutustumaan Nepalin suosituimpaan vaellusalueeseen.

Lokakuun 14. päivä pidämme kerhon vuosikokouksen. Sääntömääräisten kokousasioiden lisäksi käsittelemme myös Tunturiladun ja Kavtsin Kärrikaltiota koskevan uuden sopimuksen. Kokouksen jälkeen katselemme kuvia kerhon viimeisimmistä tapahtumista.

Marraskuun kerhoilta on 11.11. Vuosi sitten kirjailija Seppo J. Partanen kertoi kerhoillassamme Lapin kullan historiasta. Tällä kertaa kuulemme aiheen II-osan, mikä käsittelee suomalaisen kullanhuuhdonnan historiassa vaikuttaneita henkilöitä.

Vuoden viimeinen kerhoilta on 09.12. Kerhomme jäsen Paul Collander tulee silloin kertomaan Eartwatch-toiminnasta. Saamme varmasti aivan uudenlaisen käsityksen projektimatkaamisesta kaukomaille.

Syksyn ruskavaellusten lisäksi tekee kerho 01.-10.11.2002 kaamosvaelluksen Lappiin. Vaelluksen vetäjäksi Lähtee Kyösti Lamminjoki, joten kokemusta kaamoksessa kulkemiseen löytyy; onhan Kyöstin jokavuotinen tapa ollut lähteä kairankiertäjäksi kaamoksen aikaan. Ja tietenkin vaeltajat kulkevat ahkioiden kanssa, mutta ilman suksia. 16-17 marraskuuta kerho tekee viikonloppuvaelluksen Nuuksion alueella. Sopiipa silloin tulla aloittelijankin kokeilemaan, kuinka mukava on kulkea ja retkeillä syksyisessä luonnossa.

Kaksi isoa tapahtumaa on vielä mainitsematta kerhomme kuulumisissa; Tunturiladun susiaiset ja kerhomme 30-vuotisjuhla. Susiaisista on ilmoitus toisaalla tässä lehdessä, joten sieltä löytyvät tulo-ohjeet, ohjelma ja hinnat. Siis tervetuloa juhlasusiaisiin kansalliskirjailija Aleksis Kiven maisemiin Nurmijärven Holmaan!

Kuten edellisissä kerhon kuulumissa kirjoitin, vietämme synttärimme ”oman väen parissa”, joten aiheesta enemmän sitten juhlien jälkeen.

Aurinkoista syksyä teille kaikille!

Jorma

Oktan kuulumisia

Pitkä lämmin kesä on mennyt. Oktalaiset ovat touhunneet omiaan, mutta toki on oltu edustamassa niin Kuortaneella kuin Vieremälläkin. Suomen Ladun kesäpäivillä osallistuttiin vaelluskilpailuun ja oltiin 41. Kaikki se oli opiksi.

Vieremällä meitä olikin kymmenen henkeä, mikä on mukava määrä joukkoomme nähden. Se oli kotoinen tapahtuma.

Ruska-aika on taas houkutellut liikkeelle useimmat erilaisissa kokoonpanoissa. Itse olin viiden muun kanssa Nattasten ja Sokostin välisessä maastossa ja sääkin oli pääosin hyvä. Seuraavaksi vaeltelemme omin päin vaikka Vuokatin vaelluksella tai Saukkovaaralla. Marraskuussa on kerhokokous Liisan päivän tienoilla. Seuratkaa ilmoituksia.

Pikkujoulua vietämme 7.12.02 Mustosen sisarusten kotitilalla Paakissa. Nyt vain puolukoita poimimaan ja etsimään mahdollisia sieniä.

Liisa

Nanoq-arktinen museo

On aurinkoinen alkukesän päivä kesken ”Suomi Meloo” -tapahtuman, joka on jo lähestymässä päätöstilaisuutta Kokkolaan. Olemme vaihtopaikalla Pietarsaaren lähellä, Fäbodan kylässä meren rannalla. Saattelemme tuuliselle merelle lähdössä olevat melojat rantaan, ja seuraava vaihtopaikka odottaa. Kösä tiesi, että lähettyvillä on museo, johon on kerätty arktisen alueen esineitä. Päätimme mennä katsomaan. Parkkipaikalla toteamme, että museo avataan puolen tunnin päästä, joten maleksimme museolle johtavaa nurmettunutta tienpätkää. Vastaan tuli pensasleikkuri olalla suoraryhtinen vanha herra, flanellipaita päällä, harmaat viikset, terve puna poskilla ja pilke silmäkulmassa. Kösä tunsi miehen:” Huomenta, taitaa olla itse talon isäntä”. Toden totta, sehän on Pentti Kronqvist, museon perustaja. Kösä muisti nähneensä hänet Tunturiladun paikallisen kerhon tilaisuudessa esitelmöimässä. Vaihdoimme muutaman sanan hänen kanssaan, ennenkuin hän meni jatkamaan töitään. Museonjohtaja on paitsi johtaja, myös yleismies, joka hoitaa parkkipaikan reunojen ruohonleikkuun ja monenlaista muuta puuhaa, mitä museoalueella riittää yllin kyllin. Museon piha-alueella alueen portin kautta sisään ja jäämme odottelemaan museon avautumista.

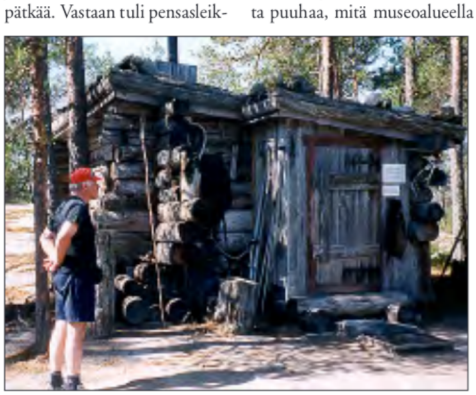
Piha-alueella portin vieressä on matala kammi-tyyppinen maja, joka on rakennettu grönlantilaisen asumuksen mallin mukaan. Pieniä ihmisiä nuo inuitit, maja on matala, ahtaan tuntuinen. Mutta kun ajattelee niitä oloja, joihin se kuuluu, niin on varsin järkevää, että majassa ei ole lämpöhukkaa vievää turhaa tilaa. Piha-alueella on kullankaivajan mökki sekä jääkarhunmetsästäjän mökki, jotka on rakennettu aidon mallin mukaisesti. Mökin seinissä on ampuma-aukkoja. Museoalueella päärakennuksen takana on varastoaittoja ja saunoja. Museon päärakennus on hyvin erikoinen. Rakennus on maastoa hyväksi käyttäen rakennettu kallioiden väliin. Seinät ovat pääosin maan sisällä. Rakennus on ikäänkuin suuri maan sisään tehty kammi, jonka yläosassa on hirsikehikko ja ikkunat. Se on tehty sata vuotta vanhan arktisen mallin mukaisesti. Ei uskoisi kuinka tilava rakennus on sisältä. Esillä on runsaasti arktisen alueen retkiltä tuotua kansatieteellistä esineistöä. Arktisista tutkimusmatkailijoista ja metsästäjistä on omat kertomuksensa julisteen, valokuvin ja esinein. Mielenkiintoisia ovat vuolukivestä tehdyt käsityöt. Museossa on vuosittain arktista aluetta koskeva teemanäyttely, joka tänä vuonna kertoo toisen maailmansodan kulusta arktisella alueella. Harmi, ettei meillä ollut enempää aikaa tutustua museoon, siellä olisi helposti mennyt tuntikausia. Museon varsinainen esittely vaatisi oman artikkelinsa.

Museo on ollut avoinna yleisölle jo toistakymmentä vuotta. Pentti Kronqvist, Pietarsaaren entinen palopäällikkö ja arktisen alueen tutkimusmatkailija, on tehnyt useita retkiä mm. Christer Bouchtin ja Erik Pihkalan kanssa Grönlannin ja Kanadan alueella sekä ystävystynyt ja asunut inuitien, eskimoiden luona. Tuomisenaan hänellä on ollut esineistöä, joita hän ensin kokosi yksityiseen museoonsa Fäbodaan. Sitten syntyi ajatus rakentaa arktisen alueen erityismuseo, jolle oli luonnollista antaa jääkarhua tarkoittava eskimokielinen nimi Nanoq. Museon piha-alueella on kin jääkarhupatsas tervehtimässä tulijoita. Museo rakennettiin paikallisen talkootyön voimannäyttönä. Ja nyt se on ainutlaatuinen nähtävyys.

Vielä lähtiessä pysähdymme piha-alueella olevaan kahvilaan. Pentti Kronqvist tulee jututtamaan ja tarjoaa meille jäätelöt. Panee ajattelemaan, kuinka ihminen on omistautunut tärkeäksi pitämälleen asialle. Eihän sellainen ”hurahdus” ole tunturilatulaisillekaan vierasta. Lapin hulluus on varsin terveellinen vaihtoehto urbaanille nörttiydelle. Kronqvistin tapauksessa se on johtanut hienoon tulokseen. Yhden ihmisen sinnikäs paneutuminen asialleen on saanut aikaan erikoisen ja hienon nähtävyyden, jota kannattaa käydä katsomassa kauempaakin. Merkittävä mies, tuo Pentti Kronqvist.

Museoalueen portti johtaa pihamaalle, jolla on muun muassa arktisen mallin mukaan tehtyjä rakennuksia.

Jääkarhunmetsästäjä Henri Rudin "metsästysmaja" Huippuvuorilta.

Kumpen kuulumisia

Lämmin kesä takana ja toivottavasti raikas ja kuulas syksy vastassa jokaiselle lajitoverille. Kevään ja kesän sekä alkusyksyn tapahtumista kumpelaisten historiankirjoihin merkitään vaellusviikonloppu Hiidenportin kansallispuistoon toukokuun lopulla. Retken teimme Oktalaisten vieraina ja joukkueemme oli kymmenen kumpen kokoinen.

Kesäkuun lopulla osallistui seitsenhenkinen joukkueemme Suomen Ladun kesäpäiville, missä vaelluskilpailujoukkue Pirjo K, Reijo P sekä Esko Sepponen naapurikerhosta nappasi seitsemännen sijan kovassa koitoksessa. Tulos oli upea, joukkueita oli näet yli 50. Onnittelut vielä kerran kilpailijoillemme!

Syyskuussa 7 – 14 päivinä vaeltelimme Susikyrön maisemissa mainion ruskjan värittämässä Pallas-Hetta –välin tuntureilla. Ilmojen haltija suosi jälleen retkikuntaamme ja vaelluksemme onnistui ilman mainittavia kommelluksia. Osa kumpeista osallistui talkooviikon askareisiin ja huoltomme – keittiömme – hoiti muonituksen myös muulle talkoväelle. Retken saldona saimme hyvää, herkullista ruokaa, liikettä niveliin, kipakoita löylyjä, iloista seuranpitoa, makeita unia – siis uutta latinkia – jaksamista tuleviin viikkoihin. Retken teimme kuten niin monesti aikaisemminkin bussikyydillä yhdessä Joensuun latuväen kanssa, minkä pisteenä iin päälle mieluusti toteamme.

Karpaloretki Patvinsuolle 28. – 29. 9. Jo totuttuun tapaan teemme vitamiiniretken karpaloon Patvinsuolle. Kokoontuminen Mäkikankaan kämpälle lauantaina klo 13.00 tulokahveille. Sitten suolle karpaloon ja suolta noin klo 17.00 lihasopalle kämpälle. Saunominen aloitellaan illan alkuun ja yhteinen illanvietto hämärästä pimeään – välillä. Sunnuntaina aamupalan jälkeen suolle tai sitten kotiin.

TL:n syyskokous/susiaiset 18. – 20. 10. Klaukkalassa. Tilaisuuden ohjelma Tunturilatulehdissä nro 2 ja 3. Sieltä tarkemmat ohjeet. Kuljetusten ym. takia ilm. 10. 10. Ensiolle tai Eskolle.

Kumpen syyskokous/pikkujoulu 30. 11. – 1. 12. Herranniemen majatalossa. Paikka sijaitsee Lieksan Vuonislahdessa, miltei Pielisen rannalla ja siellä on pikkujoulun päälle mahdollisuus yöpymiseen. Syyskokous aloitetaan klo 13 tulokahveilla. Kokous alkaa klo 14 ja kokouksessahan käsitellään henkilövalintojen lisäksi ensi vuoden toimintasuunnitelma. Tärkeitä asioita – tule mukaan päättämään toiminnastamme.

Perinteinen pikkujouluateria nautitaan noin klo 18. Kustannuksista: ateria 10 euroa, majoitus + aamupala 20 euroa. Omat makuupussit, tyynyliinat ja saunapyyhkeet mukaan.

Tervetuloa syyskokoukseen!

Hyvää ja raikasta alkusyksyä toivotellen Esko

Njealljen kuulumisia

Kesä on taas takana – tänään sataa täällä Savossa pitkästä aikaa.

Kesän ruskaretki on takana ja tulevan toimintakauden toimintasuunnitelmaa valmistellaan ja uusia toimihenkilöitä valitaan syyskokouksessa, joka meillä on 12.10.2002.

Syksyn ruskaretken teimme kerhoviikon merkeissä Susikyröön upean syyssään ja kerhohengen vallitessa. Olimme varanneet Susikyrön käyttöömme 31.8.-7.9.2002 väliseksi ajaksi. Matkanteko alkoi Mikkelistä aamulla aivarhain ja jatkui Varkauden kautta Kuopioon ottaen matkalaisia näistä kaupungeista mukaan.

Mennessä meitä oli linja-autossa 23 henkeä ja paluumatkalla 26 henkeä. Ajanvietettä automatkalle oli keksinyt mm. Airi tietokilpailun muodossa. Tässä muutama esimerkki siitä: Etla kolme, Järenliksaa, Kaarle selaa, kirpee pässi, Kurihurma, Laavupiilo, Lonkkamaalit, Nuhakurnu, On kilpanero, porokippo, Raavasaivo, Raju auto, Ratamaat, Ravisaija esti, Reunasvotkaa, Ristohelmet, Tääl se on, Vaarivala esti,

Kootut selitykset: Kohde voi olla kero, kuru, kylä, kämppä tms. ja löytyy Enontekiöltä tahi sen rajoilta. Kaksi oli muuten vaan tärkeitä tälle matkalle. (Toivottavasti tuli oikein, ettei vaan tuo lukihäiriö vaivannut).

Miettikäähän muutkin Tunturilatulaiset oikeita vastauksia – täytyy tunnustaa, että kilpailussa parhaiten pärjäsi unkarilaista alkuperää oleva vieraamme eli jos ette onnistu ei se mitään – ei mekään!

Susikyröön saavuimme lauantai-iltana puoli kahdeksan jälkeen illalla. Sunnuntaiaamuna linja-automme suuntasi kohti Hettaa ja siellä Hetan kirkon jumalanpalvelusta, johon kaikki osallistuimme – taisimme saada osallistumisellamme aimo hyppäyksen osallistujatilastoon – ainakin kahteen kertaan seurakunnanpalvelija lukumäärän laski.

Hetan kirkonkylässä viivyimme reilun kaksi tuntia – kävimme lähetysmyyjäisissä ja kaupassa. Kävin Luppokodissa tapaamassa vanhaa ystävääni entistä Hetan Ladun puheenjohtajaa Toini Lähdesmäkeä, joka lähetti tutuille terveisiä ja toivoi muidenkin tuttujen pistäytyvän ohikulkumatkalla Luppokodissa, vaikka vähän ulkoiluttamassa siellä olevia tuttujaan – ei kuulemma henkilökunnalla ole aikaa siihen – tuttu juttu etelästä vai mitä!

Hetasta palasimme takaisin tukikohtaamme Susikyröön Kalmakaltion entisen raja-aseman kautta.

Maanantaina aloitimme varsinaisen tunturilatulaisen ”työn” – retkipäiväkirjaan tuli merkintöjä päivä- ja yöretkistä lähitunturelle ja kuruihin. Oli kävijöitä Hannukurussa, Rihmakurussa, Nammalkurussa, Suaskurussa, Lumikerolla – mentiinpä yhtenä päivänä taksilla Pallakselle ja käveltiin sieltä kovassa tuulessa Susikyröön.

Nammalkurun kodan yrittäjäkin taisi olla tyytyväinen käyntiimme – munkit ja kahvit kävivät hyvin kaupaksi. Lupasin etten syö munkkeja pitkään pitkään aikaan.

Mietteitä kerhoviikosta:

Yhteiset retket, ilta- ja aamuhetket, naurut, itkut, laulut – sitä kaikkea mahtui viikkoon, siihen ikimuistoiseen, jonka saimme viettää yhdessä Susikyrössä. Mietin siellä illalla, kun viimeinen kynttiläkin oli puhallettu sammuksiin ja oli aika kuunnella illan ja yön ääniä, naurua, kuiskailuja herätä aamulla tulen ritinään hellassa ja kahvin tuoksuun –jokainen vuorollamme - mitä tästä olisi jäljellä, jos Susikyrö joskus sähköistetään?

Torstaina vietimme ”viimeistä yhteistä” iltaa Susikyrön keittokatoksessa asiaankuuluvien tarjoilujen kera. Haikeus alkoi jo kuultaa läpi mukavan tunnelman – yksi päivä enää. Perjantaina olimme yhteisellä rokalla isossa tuvassa, kun talkoomiehet Pekan johdolla saapuivat Susitalakselta – ja soppaa riitti kaikille – eikä edes vettä tarvinnut lisätä. Maistuipa jälkiruoaksi tehnyt räiskäleet ja kahvi myös talkoomiehille.

Postikin ennätti kulkea Mikkelin ja Susikyrön välillä, ettei pääsisi unohtumaan rannalle jääneet ystävämme – kaunis kirje vaihtui ruskaväritauluun, jonka taitelijamme Helena maalasi Susikyrön maisemista, jos vaikka ruska olisi päässyt unohtumaan ja kiireesti paluupostissa takaisin ja ennättihän se ajoissa perille vaikka Marja-Liisa vastaajamme epäili.

Ruskaviikolle mukavan lisävärin antoi myös uudet ystävämme Istvan ja Botand (12v.), jotka näyttivät uimataitonsa kylmässä Vuontisjärvessä sekä sitkeytensä tunturissa meille Savolaisille – toivotamme heidät lämpimästi mukaan Tunturilatulaisten joukkoon, jonne he lupasivat tulla.

Kiitän Tunturilatua kaikkien meidän Njealljen ruskaviikkolaisten puolesta ikimuistoisesta ruskaviikosta Susikyrössä ja toivon, että vastaisuudessakin kerhoviikko pyhitetään sitä kerhoa varten, joka on varauksen tehnyt. Kerhohengen luomisen takia tarvitsemme välillä ”omaa rauhaa” – Tunturiladun tapahtumat ja normaalit viikot ovat taas tunturilatulaisten yhteisiä hengen luomistilaisuuksia.

Kotiin tultuani kuuntelin aamuteeveetä, jossa joku naurun asiantuntija tuntui tietävän, että 20 sekunnin nauru vastaa 3 minuutin hölkkää – arvatkaapa montako minuuttia hölkkäsimme.?!

Lapin henget lahjoittavat
kaikki nuo taivaan
ja maan värit.
Kun katson salaa

suutelevat puut tuulta,
leikkii kuu tähtien kanssa
tanssivat revontulet
läpi sydämeni.
(Arja Kotiranta)

Tämän runon kera lähetän terveiseni kerholaisilleni ja lämpimät kiitokseni Njealljen ruskaretkeläisille, että sain olla kanssanne ikimuistoisen kerhoviikon Susikyrössä.

Lämpimin ajatuksin
Lea – puheenjohtaja.

OVTSIN MELONTARETKI INARILLA

Kasarinselän ylitimme satumaisissa olosuhteissa, täysin tyynessä kelissä.

Kesäkuun toisella viikolla ovtsilaiset suuntasivat kulkunsa kohti Inarin aaltoja. Moni ihmetteli melonta-ajankohtaamme näin aikaisin kesän alussa ja kyllä sitä itsekin moneen kertaan uudestaan harkitsin. Toisaalta kokemuksesta tiesin, että alkukesä on usein Lapissa aurinkoinen ja sateeton, ja ennen kaikkea silloin ei ole riesaa sääskistä. Toisaalta jäiden lähtö Inarista sattuu yleensä vasta kesäkuun alkuun, joten vedet voivat olla kylmiä ja vielä osaksi jäässä. Riski kuitenkin kannatti ottaa, sillä kuinka ollakaan, tänä vuonna jäät sulivat Inarista ennätysaikaisin, jo toukokuun puolella ja pintavesikin oli jo lämmennyt mukavasti. Lisäksi kesäkuun alkuun taisivat sattua Lapissa kesän parhaat kelit, joten Inari näytti meille todellakin parhaat puolensa.

Lauantai-iltana 9.6. oli porukka koossa Inarin eteläranalla Veskoniemen lomakylässä, jossa yövyttiin ja saunottiin. Ilta oli kaunis ja seuraavana aamuna aurinko paistoi eikä tuulta ollut nimeksikään, kun neljä inkkaria ja viisi kajakkiyksikköä aloitteli lomaviikkoaan Inarilla. Mukana oli 13 melojaa ja Ama-koira, joka vähemmän osallistui itse melontaan, mutta sitäkin innokkaammin kaikkeen muuhun.

Koko reissun ajan tuulen suunta oli koillisesta tai luoteesta, sikäli kun mitään tuulta yleensä oli. Useana päivänä Inari oli lähes peilityyni, mikä mahdollisti suurtenkin selkien ylityksen suoraan. Muita kulkijoita ei Inarilla tuohon aikaan juuri näkynyt, vain muutama paikallinen kalastaja tuli vastaan. Mutta saman kummallisen asian havaitsimme veneiden käytöksessä, mitä Reino Paasilinna kuvaa teoksessaan Isoa Inaria kiertämässä : veneet eivät hiljentäneet vauhtiaan meidät kohdatessaan ja ajoivat usein suoraan kohti, vaikka vettä olisi riittänyt kilometrikaupalla joka puolella. No, kuten sanottua, veneitä oli liikkeellä vähän.

Melojan kannalta hienoa Inarilla on se, että mökkejä ja vesiliikennettä (ainakin kesäkuun alussa) on vähän. Kummelit on varustettu kukin eri kirjaimella, mikä helpottaa paikallistamista huonollakin säällä. Tauko- ja yöpymispaikkaverkosto on hyvässä kunnossa ja hyvin huollettu. Monessa paikassa on autiomaja ja/tai kota, puuvaja, jossa myös puita, wc:t ja roskahuolto kunnossa ja paikoin myös laitureita, jotka tosin eivät sovellu melojille korkeutensa vuoksi. Lisäksi asumattomia saaria riittää yöpymispaikoiksi ja kuivaa maapuuta on rannoilla vaikka millä mitalla. Saunoja ei Inarilla taukosaarissa ole, mutta Veskoniemen lomakylä omistaa Vuopajansaaressa ison vuokrakämpän ja saunan. Sielä kävimme saunomassa koko porukka hintaan 15 e.

Itselleni yllätys, josta kukaan järvellä melonut ei tullut etukäteen maininneeksi, oli se, että Inarin pohjoisranta on maastoltaan ja kasvillisuudeltaan aivan erilaista kuin eteläinen osa. Sielä ei juuri teltanpaikkoja löytynyt, koska maasto oli kumpareista suomättäikköä, jossa kasvoi matalaa koivikkoa ja pusikkoa. Varsinainen sääskien paratiisi varmaan myöhemmin kesällä. Inarin etelä- ja keskiosan saaret sen sijaan ovat jylhiä erämaasaaria, jossa mäntykankaat ja kelot ovat hallitsevia. Rannat ovat kivikkoisia ja kallioisia ja vesi niin ihmeen kirkasta, että pohjan syvyyttä on vaikea arvioida. Kaikenkaikkiaan vaikuttava järvi tämä Inari, Inarinmereksikin mainittu.

Viikon aikana kiersimme Inarin keskeiset osat. Toki sinne jäi vielä paljon melottavaa uusiakin retkiä varten. Koillisseen Suolis- ja Kyynelvuonoihin asti emme meloneet lainkaan ja jäipä Ukonsaarikin vielä käymättä. Reittimme kulki seuraavasti: Veskoniemi – Korkia-Maura (jääluola) – Iso Jäänsaari – Kaikunuora – Täyssinän rauhan rajapyykki – Palkissaari – Kärppäsaari – Lihasaaret – Saunarit – Kotalahti – Kahkusaari – Runtasaari – Petäjäsaari - Mahlatinnuora – Veskoniemi. Päivämatkat olivat kohtuullisia, olihan kyseessä naatiskeluretki. Kaikkiaan melottiin 121 km.

Säät olivat mitä parhaimmat. Viiden kilometrin Kasarinselän ylitimme satumaisissa, milteipä epätodellisissa olosuhteissa. Aurinko paistoi sumuverhon takaa ja järvi oli peilityyni ja utuinen. Sitä tunnelmaa oli vaikea vangita filmille. Inari antoi parastaan. Koillismyrskyssä olisivat olosuhteet olleet aikalailla erilaiset. Alkuviikko oli helteinen ja ukkosta alkoi selvästi olla ilmassa. Keskiviikkona illansuussa jyrähtelikin jo lähellä ja sateen alkaessa ropista makoili väki jo kuorsaten teltoissaan iltanokosilla. Sade ei kauaa kestänyt ja illalla oli raikas puolipilvinen sää.

Ainoa tuulinen päivä sattui torstaiksi, jolloin olimme aikoneet vierailla Ukolla, saamelaisten muinaisella uhrisaarella. Meno sinne olisi kyllä ollut myötätuulta, mutta takaisin olisi pitänyt meloa ikävässä sivuvastaisessa (tuuli puuskissa 8m/s). Niinpä jätimme Ukon odottamaan seuraavaa kertaa. Meloimme sen sijaan Petäjäsaareen ja pidimme sen kodassa komeat lettukestit Railinpäivän kunniaksi. Tehtiin sardiinilettuja ja liekitettyjä ja paahdettiinpa myös vaahtokarkkeja nuotiolla - kokemus sekin. Suuret kiitokset paistajille.

Viikon aikana porukan kalamiehet ja –naiset kokeilivat onneaan, mutta saalis jäi laihanlaiseksi. Liekö hellekelit ja hyttysten puute ajaneet kalat syvänteisiin. Sitkeästi pari kanoottia kuitenkin uitti viehettä kanootin perässä päivästä toiseen, jopa tuulisen päivän aallokossakin. Joka kapeikon jälkeen viehe veteen ja matalikolla ylös – yritys saada se suuri syvän veden taimen oli kova ja tulos – makkarastroganoff. Ihan tyhjin käsin eivät sentään kalastajat jääneet, vaan saaliiksi saatiin harri, hauki, siika ja taimenia sekä koukku sitkeästi yhden kalamiehen käsivarteen. Vähintään puoli tuntia sitä monin konstein irroteltiin. Muista kommelluksista mainittakoon kajakin vuotava eväkotelo, joka kasteli yhden telttakunnan teltan ja patjat. No, se korjattiin tehokkaasti ilmastointiteipillä.

Yölämpötila putosi perjantain vastaisena yönä +3 C:een ja aamulla klo 7 oli +4 C. Se oli alhaisin koko reissulla, mutta ei estänyt innokkaimpien aamuuintia. Ja pian aurinko lämmitti jo ilman ja nautimme taas ihmeen ihanasta alkukesän päivästä. Useaan kertaan hämmästelimme miten hieno viikko meille oli sattunut Inarin melontaan. Onnistummekohan koskaan enää Inarille pääsemään näin erinomaisissa olosuhteissa. Mutta varmaa on – tänne vielä palataan.

Yhteisestä retkipäiväkirjasta mukaili
Tuula Granroth

Poikkesimme katsomassa Täyssinän rauhan rajapyykkiä.

Taukopaikat ovat hyvin huollettuja ja autiomajoja on aluella useita. Kuvassa Petäjäsaaren autiomaja.

Inarinjärven rannat ovat karuja ja kivikkoisia ja veden korkeus vaihtelee paljon.

SAAMELAISESTA MUSIIKISTA
Saamelaiset muusikot 2

Saamelainen musiikki kukoistaa nykyisin elinvoimaisena, etenkin Norjan saamelaisten keskuudessa. Ennen niin henkilökohtainen joikaaminen on siirtynyt estraadeille. Vielä 1970-luvun alussa sanottiin, että on harvinaista, että joku uskalsi joikua, mutta nyt onkin harvinaista, ettei joku joiu. Tämä näkyi ja kuului myös viime pääsiäisviikon musiikkitapahtumassa Kautokeinossa. Uusia nuoria yhtyeitä ja esiintyjiä on paljon. Tässä kerron kuitenkin niistä muusikoista, jotka otin esiteltäviksi kevätpäivillä Joutenlammilla. Kyseessä on pohjoissaamelainen musiikki. Inarinsaamelaisesta ja koltansaamen musiikista olisi myös kerrottavaa, puhumattakaan Kuolan niemimaan musiikkielämästä.

Saamelainen musiikki ottaa ennakkoluulottomasti vaikutteita modernista maailmanmusiikista, sekä viihde- että taidemusiikista, mutta pohjana on vahvavaikutteisesti joiku, mikä antaa musiikille yhä edelleen sen omaleimaiseksi tunnistettavan saamelaisen soundin. Alkuaikojen säestävän kitaran rinnalle on otettu mitä erilaisimpia etnosoittimia ja koko rekisteri äänitystekniikkaa.

Musiikkia pitää kuunnella. Sanallisesti pystyn kuvaamaan sitä vain kovin kalpeasti. Selostus toimiikin lähinnä niin,että merkitsen tästä musiikista kiinnostuneille niiden äänitteiden tuotetiedot, jotka minulla on.

MARI BOINE (PERSEN)

Tämänhetkinen tunnetuin saamelainen maailmantähti on Kaarasjoelta lähtöisin oleva **Mari Boine**. Hänenkin kotitaustansa oli lestadiolainen, joten musiikkiin suuntautuminen alkoi perheeltä salassa. Hän oli Altan kapinatapahtumien aikaan opiskelemassa opettajaksi Altassa. Mari tempautui mukaan ja aloitti siellä julkisen esiintymisensä. Esikoislevy Jaskatvuoda manná (Hiljaisuuden jälkeen) ilmestyi 1985 HCRMC 1001. Kuulin sen sinä kesänä Inarissa saamelaiskäsitöiden kesänäyttelyssä. Ilmari Laiti soitteli sitä ihastuneena ja tartutti saman ihastuksen minuunkin. Musiikki on iskeviä rocksävyisiä lauluja saameksi ja norjaksi. Hän tuo kärkevästi esille saamelaisten asian "korkeille herroille Oslossa", jotka tekevät päätöksiä saamelaisia ymmärtämättä ja kuulematta.

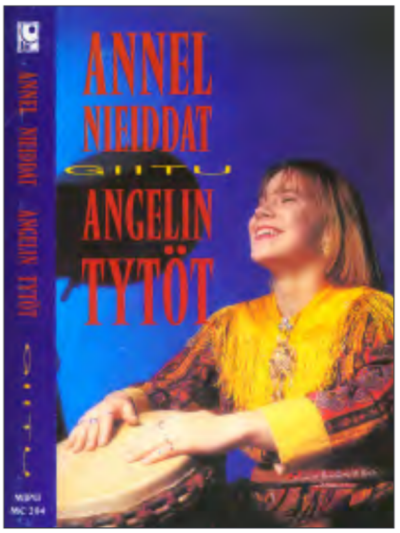
Varsin pian Mari Boinen kiihkeä musiikki, loitsuja lähenevät sanoitukset ja lavakarisma saivat lähes shamanistisia sävyjä. Musiikkitieteilijä Heikki Laitinen pitää hänen seuraavaa levytystään Gula, gula (Kuule, kuuntele) 1989 BMG Ariola, ILP 891, yhtenä parhaimmista Pohjoismaissa koskaan tuotetuista etnomusiikkilevyistä. Tästä varsinaisesti alkoi hänen läpimurtonsa kansainväliseen tietoisuuteen. Hänen musiikissaan yhdistyy muidenkin alkuperäiskansojen, mm. intiaanien musiikki rytmiin, bluesiin, jazziin, mutta keskeisenä on oma saamelainen perintö ja ajatusmaailma. 1990-luvulla on tuotettu myös Goaskinviellja (Kotkaveli) 1993 Lean MBCD 62,

ja Leahkastin (Avasin) 1994 Lean Sonet 523889-2/MBCD 94 sekä Bálvvoslatnja (Pyhä huone) 1998. Musiikillisen alkutaipaleen räväkkyys on vaihtunut hienostuneempiin ja syvällisempiin sävyihin. Paitsi laulamalla omia sanoituksia Mari Boine on tehnyt yhteistyötä mm. kirjailija Kerttu Vuolabin kanssa, joka tekee ansiokasta työtä saamelaislasten saattamiseksi oman kulttuurin tiedostamiseen.

JOHAN ANDERS BAER

Niin Mari Boinen kuin myöskin kaarasjokisen **Juhán Ánden** esikuva on ollut **Nils-Aslak Valkeapää**. Hänen kanssaan Baer on esiintynyt paljon yhdessä ja yhteislevytyksenä mainittakoon Seppo "Parooni" Paakkunaisen sinfonia Sámi luondu, gollerisku, jossa ystävykset joikaavat virolaisen sinfonia-orkesterin solisteina. Juhán Ánden ääniala on mahtavan laaja ja taipuisa karhun matalasta mörinästä korkeaan koloratuuriin. Hänen soolo-levytyksiään ovat Máhkarávju (Mageröya , lintusaari) 1992 DATCD-12 ja Guovssu (Sarastus) 1997 DATCD-27.

ÁNNEL NIEIDDAT / ANGELIN TYTÖT

Angelin tytöt Inarijoen Angelista eivät juuri esittelyä kaipaa, sillä he ovat meille kaikille tutut. Alunperin **Länsmanin** tyttöjä oli kolme, **Ulla, Tuuni** ja **Ursula**. He aloittivat laulamisen 1980-luvulla ja ensimmäinen äänite oli Dolla (Tuli) 1992. Kun Ulla (Pirttijärvi) jäi naimisiin mentyään pois yhtyeestä, ovat Tuuni ja Ursula yhdessä jatkaneet voitokasta muusikkouraansa. Jo seuraavana vuonna tuotettin levytys nimeltä Giitu! (Kiitos!) 1993 MIPU MC 204 (kasetti). Heitä säestää suomalainen kitaristi Alfred Häkkinen. Kuulimme tästä Ustitvuohta (Ystävyys)-nimisen luohtin. Skeaikit (Riekon naurua) 1995 levyllä käytetään mm. vanhoja Olaus Sirman ja Pedar Jalvin runoja nykypop-sävytteisen musiikin pohjana. Yleensä on niin, että Tuuni säveltää ja Ursula sanoittaa.

Mari Boine on ollut Angelin tyttöjen alkutaipaleella heidän opastajanaan. Noihin aikoihin 1986, vaikka ei Länsmanin tyttöjen kanssa, on tehty hauska äänite Mín máilmmis (Meidän maailmasta) Idut IMC 861. Siinä on perinteisiä joikuja, lastenlauluja ja Marin sekä muiden esittäjien Ánte Mikkel Gaupin ja Anders Porsangerin sovituksia.

Ritvis

(jatkuu seur. lehdessä)

SF-TULI- KERTAKÄYTTÖNUOTIO:

SUOMALAINEN KANSAINVÄLINEN EKOKEITIN

Retkeilyvälineliikkeissä ja nettikaupoissa on tarjolla monen merkkisiä keittimiä. Kaasulle, bensalle, useita polttoaineita käyttäville...
Virkistävän oloinen poikkeus rivissä on outokumpulaisen Pasi Kinnusen SF-TULI. Suomalaisesta koivupuusta rakennettu ympäristöystävällinen kertakäyttökeitin.

SF-TULTA voi käyttää kaikkeen siihen mihin tavallistakin nuotiota: Keittämiseen, paistamiseen, grillaamiseen, tunnelman luojana…

SF-TULI koostuu muotoon työstetyistä koivuelementeistä, jotka kaupasta saataessa ovat pakatut yhteen lankunpätkän muotoiseksi kokonaisuudeksi.

SF-TULEN käyttö on helppoa, sillä mukana pakkauksissa on kaikki tarvittava pannua ja ruokaa lukuunottamatta: Varsinainen palava puumateriaali tietenkin, mutta sen lisäksi sytykkeenä toimiva tervattu mäntykuitu ja vieläpä tulitikut. Siitä vaan keittämään, grillaamaan, paistamaan kuvan osoittamalla tavalla. SF-TULEN käyttö on sikälikin helppoa,että osia ei välttämättä tarvitse edes ottaa pois pakkauksesta, vaan nuotio voi palaa uusiokartonkisessa pakkauksessa, jolloin päällyskin katoaa. Valmistaja kylläkin suosittaa tulen polttamista ilman kartonkipakkausta.

SF-TULTA on kolmea kokoa: Suurin SF-TULI Maxi painaa 1.2 kg ja palaa 60 min tai vähän päälle soveltuu perhekäyttöön, keskikokoinen SF-TULI painaa 0.6 kg ja palaa n 40 min soveltuu 2-3 hengen käyttöön. Pienintä myydään kauppanimellä SANDWICH-FIRE Mini ja se painaa 250 g, palaa 30 min ja soveltuu yhden hengen nuotioksi. Paloaika riippuu myös ympäristöolosuhteista sikäli, että esim. tuuli vaikuttaa paloaikaan. Valmistaja suosittaa SF-TULEN polttamista tuulelta suojaisassa paikassa.

Koska SF-TULI on koivua, sen lämpöarvo on hyvä ja se ei kipinöi. Palamisen päätyttyä jäljelle jää pieni läjä tuhkaa, siinä kaikki.

Kokeilimme SF-TULTA viime helmikuussa Kolbman Talvipäivillä ja kyllä vesi kuumeni, niin kuin nuotiolla tietysti sopi odottaa tapahtuvankin. Sää oli hieman tuulinen, joten veden kuumentumisaika oli hiukan valmistajan ilmoittamia pitempi, mutta mielestäni SF-TULEN idea ei ole kellossa vaan suomalaisessa koivussa, luonnon läheisyydessä, ekologiassa ja sytytysvalmiissa varustuksessa.

SF-TULI on kovasti ollut esillä kotimaisissa ja kansainvälisissä medioissa kuten lehdissä, messuilla ja www-sivuilla. Katsokaa www.sandwichfire.com, jolla tuotetta myydään USA;ssa sikäläisen SandwichfireUSA Inc. firman toimesta. Kotimaassa valmistajaan saa yhteyden esim. Sähköpostilla pasi@sandwichfire.com.

Kokeilkaa ja ihastukaa. Suomalaisia ideoita ja valmistusta kannattaa aina tukea. Ainakin SF-TULI Maxi ehkä parhaiten sopii niihin juttuihin, joissa liikutaan autolla, mutta pienemmät kyllä kulkee sujuvasti ahkionkin perässä ja lyhyillä retkillä repussakin.

SF-TULTA voi ostaa esim. Stockmannin myymälöistä ja valituista hyvin varustetuista retkeilyvälineliikkeistä. Vähittäishinta liikkuu 3 – 5 €/kpl välillä koosta riippuen.

Timo Tulosmaa

Puheet on pidetty ja laulut laulettu. Edessä kotimatka. Kesäpäivien väki kokoontui kesäpäivien päätökseksi viirin laskuun.

Kesäpäivillä kilpailtiin, juhlittiin ja lopuksi oli kerhojen välinen "ryssäys"

Tsietsa viihdytti vieraitaan

Tunturiladun kesäpäiviä vietettiin kesäsään vallitessa 16. – 18. elokuuta Vieremällä, Haajaisten koulukievarin tiloissa. Järjestävänä kerhona Tsietsa juhli samalla 30-vuotistaivaltaan.

Perjantai-iltapäivänä vieraita alkoi saapua, telttoja kohosi avaran pihamaan alueelle ja iloinen puheensorina kuului sisältä ja ulkoa.

Aamun tullessa telttoja oli jo melkoisesti, niistä ryömi levännyttä väkeä samoin kuin aitoista. Myös talon sisämajoitustilatkin olivat käytössä.

Metsässä oli salaperäistä hyörinää. Tolpat ja lappuset kainalossa siellä tehtiin luontopolkua, joka avauduttuaan herätti innokasta osanottoa ja melkoista päänvaivaa, koska täysillä pistemäärillä ei kukaan siitä selvinnyt.

Teimme linja-autolla retken Runnin terveyskylpylään ja Saarikosken kanavalle, jonka historiasta kertoi Huttusen Pekka. Seudut ovat Pekalle tuttuja, hän on lapsuutensa viettänyt näillä main. Retken jälkeen valmistauduimme juhlapäivällisille. Tervon pariskunta oli pannut parastaan aterian suhteen, monet valittivat herkutelleensa itsensä ”ähkyyn” asti.

Saunat lämpenivät illan kuluessa, lähistöllä olevalla rantasaunalla oli oma kannattajakuntansa ja sisätilojenkin sauna oli ahkerassa käytössä. Arvanmyyjät touhusivat ahkerasti mainostaen hyviä arpajaisvoittoja.

Viihdyttäjäksi iltaan oli saatu Huttusen Pauli hanureineen ja hauskoine juttuineen. Hän toimi myös meklarina kalakukkohuutokaupassa ja avusti arpajaisvoittojen arvonnassa.

Juhlivaa kerhoa onniteltiin kukkasin ja lahjoin. ”Virallisen” ohjelman jälkeen juhlaväki tanssahteli hieman, ilta jatkui pitkälle aamuyöhön nuotiopaikalla, jossa laulettiin, kuunneltiin hauskoja juttuja ja paistettiin makkaraa.

Tunturiladun puheenjohtaja Raimo Pahkala kiitteli tsietsalaisia hyvin järjestetyistä kesäpäivistä. Kuulolla on Tseitsan puheenjohtaja Urpo Häkkinen.

Tsietsalaiset luovuttivat Tunturiladun viirin Kavtsille susiaisia varten.

Sunnuntai valkeni yhtä kauniina kuin edellisetkin tapahtumapäivät. Aamupalan ja aamunavauksen jälkeen ohjelmassa oli ”Kerhojen välinen ryssäys”. Se oli monivaiheinen kisa, jossa kilpailtiin joukkueittain. Kaikki kerhot kannustivat omia joukkueitaan mahtavin kannustushuudoin, tietenkin parhaat voittivat!

Viirin laskun jälkeen tuli kotiinlähdön aika. Toivomme, että välillä ”Ruususen” unta nukkunut Tsietsa tarjosi vierailleen iloisen ja viihdyttävän viikonlopun Vieremän kauniissa maisemissa. Ainakin aurinko oli puolellamme!

Ansu

Luontopolku

Pohjois-Savon elinkeinot tulivat tunturilatulaisille tutuiksi. Opimme mitä on ternimaito, ja mitä tarkoittaa kulonkiertämä. Tunnistimme maanviljelyksessä tarvittavia työkoneita ja heinäntekoon liittyviä välineitä. Kisatehtävänä olleet käpylehmät jätimme laitumelle ilahduttamaan ko. paikalla seuraavalla viikolla alkanutta lasten leiriä.

Huomasimme osanottajajoukon omaavan vahvan tietämyksen ja lisäksi hallitsevan ”savolaistyylisen” selitystaidon.

Luontopolkuun osallistui 45 henkilöä.

Tulokset: 1) Arja Honkanen 30 p, 2) Anna-Liisa Harjunpää 29,5 p, 2) Aaro Vitikka 29,5 p, 4) Kaisa Oksanen 28,5 p.

Kerhojen välinen ”ryssäys”

Sunnuntaiaamun leikkimielinen ”ryssäys” sisälsi Tandemhiihtoa, kiipeilyä, pallonheitoa, naulausta ja jalkapallotaitokisan. Mahtavien kannustusten siivittämänä joukkueet suoriutuivat tehtävistään ripeästi ja paremmuusjärjestys oli seuraava: 1) Okta 11 p, 2) ”Maija” 0 p, 3) Kuokte I 6 p.

Kiitämme tunturilatulaisia aktiivisesta osallistumisesta kisoihin.

Pirjo ja Ulla

Kenkäheinistä kännyköihin

Eräopaskoulutuksessa ollessaan Riitta Lehvonen sai ensikosketuksen Raittijärven erämaakylään kiikarin linssien läpi. Silloin hänen sielussaan syttyi haave - kuten hän itse asian ilmaisee - nähdä tuo kylä ja sen ihmisiä. Pari vuotta myöhemmin haave toteutuikin, kun Riitta eräänä iltana melontaretkiopaskurssilla ollessaan pisti suunnistustossut jalkaansa ja käveli Lätäsenolta käsin haaveittensa kylään. Tultuaan sinne keskiyöllä hän luuli kylän asukkaiden nukkuvan, mutta sitten avautuikin erään talon ovi ja tummatukkainen nainen "syöksyy" pihalle ja sanoo:"Päivää! Tule se sisällä käymään! Tule kahville!". Näin oli kirjan - Kenkäheinistä kännyköihin - syntysanat lausuttu.

Kirjassaan Riitta kuvaa kahden suvun - Raittijärven Juusojen ja Nuhkankentän Nikodemusten - matkaa paimentolaisuudesta tietokoneaikaan ja uusille asuinsijoille. Henkilöhaastatteluissa vanhemmat paimentolaissaamelaiset kertovat kokemuksistaan erämaan arjessa elämisestä. Sen ankaruudesta kertoo sekin, kun Lapin äiti yli kymmenestä synnyttämästään lapsesta saattoi haudata pienokaisistaan puolet lyhyen lapsen elämän päätteeksi. Miltäpä tuntuisi tämän päivän lapsista, jos aamuisin laitettaisiin makuusäkkien jalkopäähän kotanuotion kuumentamia kiviä raasuihin käärittyinä lämmittämään jalkoja ja illalla kivet taas käytettäisiin tulisijan pohjana. Kirjan mielenkiintoista antia on muun muassa elävässä elämässään kokeneiden ihmisten kertomukset siitä, miten talveksi jutattiin etelään mäntymetsän suojiin ja kesäksi puuttomille tunturiylängöille. Miten äidit synnyttivät lapsensa kodassa komsion toimiessa l kehtona ja miten lapset kehittyivät jatkamaan isiensä ja äitiensä työtä.

Aikamme muutosten pyörteissä nuorempi polvi on joutunut hakeutumaan muihin ammatteihin ja jopa muuttamaan pois synnyinsijoiltaan. Heillä on kuitenkin säilynyt arvostus ja kunnioitus karua ja kaunista kotiseutuansa ja sen luontoa kohtaan.

Kenkäheinistä kännyköihin -julkaisu on mielenkiintoista ja opettavaista luettavaa. Sen historiallinen arvo perustuu kirjoittajan tarkkoihin muistiinpanoihin haastattelemiensa ihmisten kertoessa kokemuksistaan ja tunnoistaan. Kirjan luettuaan, erävaeltaja rupeaa entistä enemmän ihailemaan erämaan arkeen sopeutuneita porosaamelaisia, joiden elämä koostui kaikesta siitä, mitä ihmisten piti osata tullakseen toimeen ja selviytyäkseen. Kirjan sisällöstä saamme kaunistelemattoman kuvan Lapin vaellusmaastojemme alkuperäiskansan entisestä ja nykyisestä elämästä.

Kirjaa on saatavana Lapin kirjakaupoista ja kirjan kustantaneelta kirjoittajalta Riitta Lehvoselta, pun. 016-626283

Kyösti Lamminjoki

Johtokunta,toimihenkilöt ja toimikunnat

Raimo Pahkala puheenjohtaja, Okta, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI, raimo.pahkala@nic.fi, 08 637 009, 040 839 6638

Sirpa Alapuranen varapuheenjohtaja, kerhoasiainhoitaja, Kavtsi, Vallikatu 5 - 7 A 4, 02600 ESPOO, sirpa.alapuranen@luukku.com 05 224 5148, 040 860 5148

Paavo Kramsu, Logi, Lauklähteenkatu 6 A 23, 20740 TURKU, 040 706 2764

Ritva Loimio, Ovtsi, Puistotori 6 as. 16, 40100 JYVÄSKYLÄ, ritva.loimio@library.jyu.fi 014 615 282

Marja-Liisa Mäki, taloudenhoitaja, Alppas, Torikatu 10 as. 6, 13100 HÄMEENLINNA, marja-liisa.maki@fortum.com 03 675 9061

Esko Sepponen, Njeallje, Sammalkuja 8. 76120 PIEKSÄMÄKI, esko@sepponen.com 015 482 941, 0400 155 950

Markku Salminen, Kuokte, Vuoritie 24, 04400 JÄRVENPÄÄ, markku.a.salminen@jarvenpaa.fi 09 291 9916 k, 09 2719 2458 t, 040 548 4600

Hanna Sinilehto, Kolbma, Männiköntie 5 B 20, 05830 HYVINKÄÄ, hanna-mari.sinilehto@vtt.fi 040 823 8829

Veijo Taavitsainen, Kuovza, Suontaustankatu 13, 48720 KYMI, veijo.taavitsainen@andritz.com 05 281 249 k, 020 450 5006 t

Toimihenkilöt:

Riitta Gerlin, sihteeri, Katsi, Maria Jotunin tie 10 E 52, 00400 HELSINKI iitu.gerlin@jippii.fi 040 707 4598

Satu Ojala, toimitussihteeri, Geatki, Karpintie 13, 32700 HUITTINEN, satu.ojala@huittistensanomalehti.fi 02 5601 085 t, 050 5234 844

Pirjo Sinilehto jäsensihteeri, Kolbma, Veisunkatu 14 as. 5, 33820 TAMPERE, pirjsini@saunalahti.fi 03 266 2592 k, 040 763 1109

Toimikunnat

Julkaisutoimikunta
Satu Ojala (pj), Riitta Gerlin, Juhana Häme, Raimo Pahkala ja Anne Toivonen

Järjestötoimikunta
Terttu Civil (pj), Välikatu 8 A 5, 37100 NOKIA, 03 342 0933 k, Paula Jukala ja Pirkko Westergård

Kämppätoimikunta
Seppo Björkengren (pj), Kesäkatu 22, 76100 PIEKSÄMÄKI, 015 420 083 k, Unto Flinkman, Tapani Oksanen ja Raimo Rautjärvi

Koulutustoimikunta
Marita Maula (pj), Jorma Alapuranen, Hanna Sinilehto ja Esa Tervonen

Nuorisotoimikunta
Raija Palosaari (pj), Valtatie 260, 99100 KITTILÄ, Paavo Kramsu

Retkitoimikunta
Markku Salminen (pj), Pentti Hyytiäinen, Esko Sepponen ja Esa Säde

Saamelaistoimikunta
Ritva Loimio (pj), Liisa Haapalainen, Juhana Häme ja Seija Ålander

Työvaliokunta
Raimo Pahkala (pj), Sirpa Alapuranen, Riitta Gerlin ja Marja-Liisa Mäki

Susivaliokunta
Jorma Alapuranen (pj), Vallikatu 5 - 7 A 4, 02600 ESPOO, jorma.alapuranen@alko.fi, Terttu Civil, Pauli Hulkkonen, Marita Maula, Matti Reittamo ja Veijo Taavitsainen

Tilintarkastajat:
Vappu Hietala ja Lasse Luoto

Tunturilatu kunnostautui Kuortaneella

Suome Ladun leiripäivillä pidetty vaelluskilpailu oli Tunturialdulle suuri menestys. Yhdistyksemme johtokunta oli haastanut Suomen Ladun johtokunnan ja toimistoväen Kuortaneen kisaan koittamaan vaelluskisassa tarvittavaa taitoa ja kuntoa. Haaste oli heitetty myös kaikille Tunturiladun kerhoille tulla yhdistyksemme nimissä kisaan mukaan. Kaikkiaan tunturiladusta oli mukana kuusi joukkuetta, joten muutamien kerhojen parissa haaste oli otettu vastaan tositoimin. Myös Suomen Ladun hallitus sekä toimistoväki olivat saaneet iskukykyiset joukkueet kasaan, joten odotettavissa oli tiukka koitos Kuortaneen urheiluopiston maisemissa.

Tunturikerhoilla ollut menestystä aikaisemminkin

Leiripäivien kisat ovat tarjonneet menestystä tunturikerhojen joukkueille myös menneinä vuosina. Kerhoista suurimmat Kavtsi ja Kolbma ovat olleet kisoissa mukana, voisiko sanoa "jo vuosikymmeniä". Molemmilla kerhoilla on ollut myös mukanaan hyvä menestys ja niinpä palkintokorokkeella on nähty näiden kerhojen joukkueita lähes vuosittain. Tosin viimeisten vuosien varrella menestys on ollut lähinnä kavtsilaispartio Maula, Maula ja Alapuranen harteilla. Tämä partiohan nappasi muutamia vuosi sitten kolmella voitolla vaelluskilpailun A-sarjassa olleen kiertopalkinnon kerhon omaksi.

Haastajat pitivät pintansa

Kuortaneen kisa oli kahden tunturilatulaisjoukkueen tiukkaa kamppailua voitosta. Haasteen heittänyt Tunturiladun johtokunta, johon kuuluivat Iitu Gerlin, Raimo Pahkala ja Paavo Kramsu, tekivät kisassa tasaista ja varmaa työtä. Pisteitä napsahteli hyvään tahtiin, mikä kertoo joukkueen päättäneen haasteen mukaisesti näyttää, missä se kaapin paikka on. Joukkue hallitsi erinomaisesti tehtävistä mm. saunavastan teon, erilaisten puiden tunnistamisen, puun pituuden ja tilavuuden arvioinnin. Vaikeuksia ei liioin tuottanut karttamerkkien tunnistaminen eikä luontorasti, missä kasvien tunnistamisen lisäksi piti tuntea muurahaisten, lintujen ja kivien maailmaa. Ongelmitta joukkue selvitti myös ongelmajätteet ja puron ylityksen erilaisten köysien avulla. Puheenjohtaja Raimon aavistus siitä, että kisassa tultaisiin kysymään tervaan liittyviä asioita, piti paikkansa. Hyvät pisteet sekä tervarastilta, kalojen tuntemisesta että taitava puomilla kävely takasivat sen, että ennen viimeistä vaelluskisan tehtävää joukkueen asetelmat olivat hyvät. Kisan viimeinen tehtävä, joka koski ensiapua, ratkaisi tänä vuonna kisan voiton. Teoriaosan lisäksi kilpailupartio ohjattiin uimarannalle, mistä näkyi veneestä hypännyt potilas makaamassa pää veden alla noin 30 metriä rannalta. Tämä yllättävän ja erittäin vaativan tehtävän ratkaisu onnistui voittajajoukkueelta niin hyvin, että pisteet riittivät koko kisan voittoon.

Erittäin tiukan vastuksen voittajapartiolle antoi Kavtsin II joukkue, johon kuuluivat Ritva Alamiekkaoja, Esa Tervonen ja Pertti Meriläinen. Lisäksi partiolla oli mukana puolivuotias Ritvan ja Esan Topipoika, joka lienee kautta aikain nuorin vaelluskilpailuun osallistunut latulainen. Lopullisissa pisteissä eroa kahden ensimmäisen partion välille tuli vain yksi piste. Muista tunturiladun joukkueista kymmenen joukkoon selviytyi Kavtsin I ja Kumpen joukkue. Kaikkiaan kisassa oli mukana yli viisikymmentä joukkuetta, joten Tunturiladun ja sen kerhojen menestys oli erittäin hyvä.

Ensi vuona, jolloin kisat pidetään Utissa, onkin totinen paikka, mikäli nyt saavutettu menestys pystytään uusimaan.

Jorma Alapuranen

Suomen Ladun leiripäivien vaelluskisan palkintojenjako oli tunturilatulaisten mieleen. Toiseksi sijoitui Kavtsin kakkosjhoukkue, voiton vei Tunturiladun johtokunta ja kolmanneksi sijoittui Jyväskylän Ladun joukkue. Kuva: Kyösti Lamminjoki.

Leiripäivien vaelluskisan kiertopalkinto.

Kaikki Kevätpäiville!

Nyt jo kiireen vilkkaan, hyvät ihmiset, varaamaan kevätlomia ensi huhtikuulle, ja ruksaamaan allakkaan päivät 11.-13.4.2003, viikonloppu ennen pääsiäistä, sillä silloin vietetään Susi-Kyrön maisemissa Vuontispirtti juhlapaikkana, Tunturiladun Kevätpäiviä.

Järjestelyistä vastaa paikanpäällinen organisaatio eli Tunturikerho Njalla, joka mieluusti ottaa riveihinsä avuksi muitakin täällä päin äkseeraavia latulaisia. Avuntarjouksia voi jättää suoraan puheenjohtajallemme Raiski Palosaarelle, jonka yhteystiedot löytyvät kerhojen tiedoista tämän lehden palstoilta.

Kevätpäivien ohjelmasta voimme jo sen verran salaisuuksien verhoa raottaa, että ne varsinaiset hauskuudet tapahtuvat pääsääntöisesti lauantaina 12.4. Tulla saa jo perjantainakin, olemme valmiina vastaanottamaan vieraita jo silloinkin.

Lauantain kuvioissa ovat rutiiniasiat eli kokous ja ruokailut Vuontispirtillä, jonka katon alta voi varata majoitusta ja ruokailut, niistäkin lisää seuraavassa lehdessä. Iltaohjelma pidetään niin ikään Vuontispirtillä, ja iltaa jatketaan yömyöhään kodan nuotioillassa.

Haikeat jäähyväiset jätetään toisillemme sitten sunnuntaina, jolloin on ohjelmassa pienimuotoinen matkaansiunaus.

Kaikesta muusta ohjelmasta yleensä voimme mainita sen olevan ainakin perin juurin lappilaista.

Seuraavassa lehdessä ovat sitten tarkemmat tiedot ennakkoilmoittautumisista, majoituspaketeista ynnä muista tarpellisista asiaan liittyvistä seikoista, joten näkemisiin ja tervetuloa keväällä Lappiin!

KADONNUT
Tunturiladun kämppien avain talkooviikolla 8.-12.9. Susikyrössä välille Isotupa-kellarikeittokatos. Av. numero 1331. Jos löydät, ota yhteyttä (013)-224 314.

Matkailuyrittäjän ovi-ilmoitus Lapissa:

Avaamme yleensä klo 9.00 tai 10.00 joskus jopa klo 7.00 mutta joinakin päivinä klo 12.00 tai 13.00. Suljemme klo 16.00 tai 16.30 joskus 23.00 tai 24.00. Joinakin päivinä tai iltapäivinä emme ole paikalla lainkaan ja toisinaan olemme paikalla, koko päivän, paitsi silloin kun olemme jossain muualla, vaikka meidän pitäisi olla paikalla myös silloin!

Pullot pois kämpiltä!

Susi-Talakselle oli kevättalvella taas kertynyt lukuisa määrä tyhjiä pulloja. Ne tuskin painavat tyhjinä enempää kuin täysinä.

Voisikohan olla mahdollista, että jokainen kuljettaisi omansa pois? Onhan meidän huolehdittava retkeilijöinä muutkin roskamme asianmukaisesti pois!

K.O.

RETKIMUISTIO VUONNA 2002

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla tässä lehdessä.

Marraskuu

23.-24.11. Retki Utöseen — Kolbma
Yhteysalus Nauvon Pärnäisistä lähtee lauantaina 11.30 ja on takaisin sunnuntaina 15.45. Yöpyminen aluksen hyteissä.
Ilmoittautumiset 15.11. mennessä ja lisätiedot: Timo Tulosmaa GSM 040 744 8323.

Tammikuu 2003

4.-12.1.03 Kaamosvaellus Akumajan maastossa — Kolbma
Akumaja on eräretkeilyn keskus Paistuntureiden erämaa-alueen rajalla. Kaamosvaellus ei ole suoranaisesti vaellus vaan majalta käsin tehdään päiväretkiä.
Ilmoittautumiset 29.11.2002 mennessä ja lisätiedot: Pentti Hyytiäinen GSM 050 300 8648.

Huhtikuu

28.3.-5.4. Kolbman hiihtoviikko — Kolbma
Kolbman hiihtoviikko suuntautuu Lappimme itäiselle puoliskolle. Majoituspaikkoina mm. Susi-Talas ja tarvittaessa Kiilopää, omat teltat. Hiihtoviikon vaellusosuuden voi "suorittaa" liittymällä Sakarin ja Penan Super vaelluksen osuuteen Susi-Talas-Susikyrö. Tai miksei Susi-Kiisa-Susi-Talas, tai noiden osat. Kolmen päivän vaelluksen voi tehdä välillä Susi-Talas-Kiilopää.
Ilmoittautumiset vuoden 2002 loppuun mennessä ja lisätiedot: Timo Tulosmaa GSM 040 744 8323.

Vinkki: Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja - autokuljetuksilla. Hyppää kyytiin, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan.

Retkimuistion aineisto 10.11.2002 mennessä osoitteella:
Markku Salminen
Vuoritie 24
04400 Järvenpää
puh. koti (09) 291 9916
matkap. 040 548 4600
sähköposti: markku.a.salminen@jippii.fi

ALLE 30 VEE

Tämä on sinulle!

Nuorisojaosto järjestää ensi vuoden aikana erityisesti nuorille aikuisille ja nuorisolle "räätälöityjä." retkiä. Haluamme mukaan Tunturiladun nuoria jäseniä, jotka eivät ehkä ole löytäneet omasta kerhostaan sopivaa toimintaa.

Alustava ohjelma vuodelle 2003 on seuraava:

Base Camp Halti

Telluoffarireissu pääsiäisen 2003 aikaan Haltin seudulle osittain huollettuna.

Reissu alkaa hiihdolla Haltille. Suurin osa varusteista kuljetetaan moottorikelkalla, joten hiihtäminen Base Campiin sujuu nopeasti välillä kelkallakin auttaen. Tämän reissun tarkoituksena ei olekaan niinkään tasamaahiihto vaan offaririnteiden korkkaaminen. Telttaleiri pystytetään tunturin juurelle ja sieltä käsin käydään laskemassa parhaat rinteet. Matkalle tarvitset normaalien vaellusvarusteiden lisäksi telluoffarit ja karvat pohjiin, hiihtohissiähän ei ole.

Retki on tarkoitettu täysi-ikäisille ja hyväkuntoisille. Kustannukset tulevat olemaan matkakustannusten lisäksi nimelliset.

Kanoottivaellus Inarinjärvellä 12 – 17.7.2003

Kanoottimelonta järjestetään yli 14-vuotiaille, esim, isä-poika-periaatteella tai kaverukset. Isä/äiti saa olla toki yli kolmekymppinen. Ajatus olisikin saada nuorempia mukaan melomaan viikoksi. Oppaat ja reitit, samoinkuin kanootit järjestetään. Kustannus matkakustannuksen lisäksi omakustannusperiaatteella.

Elokuun extremevaellus

Vaellus "Suuren seikkailun" hengessä. Vaeltamisen lisäksi yllättäviä ongelmia, joissa taidot ja yhteishenki punnitaan. Matka on mahdollisesti viikon tai kahden mittainen. Aika elokuun alku ennen koulua.. Tämä sopii hyväkuntoisille nuorille. Nuorten vanhempia voi myös lähteä mukaan auttaen järjestelyissä.

Lisätietoja Jouni Lehtinen 040-507 6568 (Kolbma), Raija "Raiski" Palosaari 040-716 3033 (Njalla) ja Paavo Kramsu 040-706 2764 (Logi). Myöhemmin myös www.geocities.com/kolbmatampere

Susivaliokunnan kuulumiset

Tällä palstalla susivaliokunta kertoo Tunturiladun susijärjestelmään kuuluvista asioista. Kirjoituksissa käsitellään aiheeseen liittyvää historiaa ja nykypäivän tietoja. Toisinaan teksti käsittelee niitä ongelmia, joita susivaliokunnan mielestä tunturisusijärjestelmässä on.

SUDEKSI HAKEMINEN JA SUSIAISTEN JÄRJESTÄMINEN HELPOTTUVAT

Susijärjestelmällä on ollut keskeinen osa Tunturiladussa, lähestulkoon koko sen toiminnan ajan. Ensimmäiset susiarvot myönnettiin jo niinkin aikaisin kuin v. 1947.

Siitä lähtien ovat yhdistyksemme jäsenet kokoontuneet syksyiseen tapahtumaan, jossa noita juhlallisin menoin on kastanut uudet susiarvoa hakeneet kokelaat susien arvostettuun "rääthyyn". Uuden susiarvon on voinut saada myös hakematta silloin, kun Tunturiladun johtokunta on myöntänyt ansioituneelle jäsenelleen ikäsuden arvon.

Sudeksi pääsyä ovat säädelleet susisäännöt. Sitten vuoden 1947, jolloin sääntöjä käytettiin ensimmäisen kerran, niitä on jouduttu muuttamaan useita kertoja. Erilaisista syistä johtuen sudeksi pääsyvaatimukset ovat aina sääntömuutosten yhteydessä vaikeutuneet.

Huolimatta sääntöjen kiristymisestä on jokaisissa susiaisissa ollut noidalla töitä, toisin sanoen, vihittäviä on vielä toistaiseksi riittänyt. Tosin viimeiset vuodet on menty "rimaa hipoen", sillä uusia susia on tullut vain muutamia. Tietenkin tällainen kehitys on huolestuttanut niin Tunturiladun johtokuntaa, susivaliokuntaa kuin myös yksittäisiä yhdistyksen jäseniä, jotka ovat tuoneet huolensa esiin erilaisilla kannanotoillaan Tunturiladun tilaisuuksissa.

Susivaliokunta on valmistellut jo pari vuotta ohjetta susiaisten järjestämiseksi. Piakkoin julkaistavan vihkosen tarkoituksena on helpottaa kerhoja susiaisten järjestämisessä. Vihkosta löytyvät myös keskeisimmät ohjeet ja suuntaviivat, joiden toivotaan helpottavan tilaisuuden päähenkilön eli noidan työtä hänen tehdessään virkaansa kuuluvia velvollisuuksia. Uuden julkaisun myötä susivaliokunta uskoo myös susiaisten tulevan entistä laadukkaimmiksi.

Tämän vuoden kuluessa susivaliokunta uskoo saavansa valmiiksi myös uuden julkaisun: "minusta tulee tunturisusi". Kolbmalaisten tekemän mallin pohjalta susivaliokunta on laatimassa uutta pari-kolmesivuista esitettä, jolle sudeksi aikovan on helppo kerätä tiedot niistä suorituksista, jotka susisääntöjen mukaan ovat tarpeen haettaessa anottavissa olevaa susiarvoa. Mikäli etenemme ripeästi, saamme tämän uuden vihkosen jokaiselle tunturilatulaiselle jo seuraavan jäsenmaksupostituksen yhteydessä. Tämän uuden julkaisun myötä pyrkii susivaliokunta kannustamaan uusia latulaisia kiinnostumaan susiarvoista. Onhan tämä Tunturiladun susijärjestelmä ainutlaatuinen Suomessa. Ehkäpä näiden asioiden arvostus vielä joskus nousee vanhaan arvostukseensa.

Susivaliokunta

Kauppa avoinna

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. 03-675 9061 ilt. ja viikonl. tai osoitteella Torikatu 10 A 6, 13100 Hämeenlinna.

Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit= kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat -isompi (172x54 mm) 1,30 /kpl -pienempi (42x17 mm) 2,00/kpl/12 kpl liuska		123
Kisatunnus	3,00	330

HUOM ! ALLAMAINITUJEN TUOTTEIDEN HINNAT TARKISTETTU

50-vuotishistoria-teos	15,00	220
Juhlakuksa	8,00	204
Erä-SM toimitsijaliiviä varustettuna kisatunnuksella on vielä myynnissä kokoja XL ja XXL		
Liivi fleece-vuorilla	30,-	330

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö.

Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns."vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon:n jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen.

Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun € 4/vrk/hlö.

Kämppien viitenumerot ovat:

Susikyrö	505
Susi-Talas	602
Susi-Kiisa	709

Yhteydenottoja odotellen !
Syysterveisin !
Marja-Liisa Mäki

TOIMINTAMUISTIO

2002

18.–20.10. Syyskokous ja Susiaiset Kavtsin isännöiminä (Kavtsin 30-vuotisjuhla) (Holman kurssikeskus, Klaukkala)

2003

18.1.	Kerhonvetäjien koulutus Tampereen yliopistolla	
29.3.–5.4.	Kolbman kerhoviikko Susi-Talaksella	
5.–12.4.	Login kerhoviikko Susi-Kiisalla	
12–13.4.	Kevätpäivät Susikyrössä Njallan isännöiminä	
		Kesäpäivät Kuokten isännöiminä
30.8.–6.9.		Ovtsin kerhoviikko Susi-Talaksella
10.–12.10.		Syyskokous ja Susiaiset Login isännöiminä

2004

	Kevätpäivät Kuovzan isännöiminä
	Kesäpäivät Alppaksen isännöiminä
	Susiaiset ja syyskokous Oktan isännöiminä

Haluan liittyä Tunturilatuun/tunturikerhoon!

Kun haluat liittyä Tunturilatuun niin lähetä osoitetietosi allekirjoittaneelle. Saat minulta kirjeen, jossa on saatekirjeen lisäksi tilisiirtolappu, liittymiskaavake ja Tunturilatu -lehti. Maksettuasi jäsenmaksun palauta täytetty liittymiskaavake allekirjoittaneelle. Tunturilatulehdestä löytyvät kerhojen toimihenkilöt ja yhteystiedot, heidän kauttaan saat tietoa asuinpaikkakuntasi tunturikerhotoiminnasta.
Ole aktiivinen ja ota yhteyttä.
Tunturilatuterveisin!
Pirjo Sinilehto
Veisunkatu 14 as 5, 33820 Tampere
puh. (03) 266 2592 k., 040 763 1109
pirjsini@saunalahti.fi

Haluan liittyä jäseneksi TUNTURILATUUN

Sukunimi .....
Etunimi .....
Synt.aika .....
Jakeluosoite .....
Postinum. ..... Postitoimipaikka .....
Ammatti ..... Puhelin kotiin .....
Haluan liittää jäseneksi myös seuraavat perheenjäsenet:
Nimi ..... synt. aika .....
Nimi ..... synt. aika .....
Nimi ..... synt. aika .....

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n syyskokous pidetään lauantaina 19.10.2002 klo 13.00 alkaen Holman kurssikeskuksessa, Holmantie 10, Klaukkala (katso ajo-ohje toisaalla tässä lehdessä olevasta susiaisilmoituksesta).

Kokouksessa käsiteltävät asiat:

1. Tunturiladun sääntöjen 7 §:n syyskokoukselle käsiteltäväksi määräämät asiat
2. Kavtsi - Kärrikaltion hallintasopimus
3. Muut mahdolliset asiat

TERVETULOA

Johtokunta

Se on kuin pontikkaa
tämä maa –
väkevää,
salakavalaa.
Humalluttaa
tunturiin tohtivan!

Arja
Kotiranta

Siellä, missä ei tarvitse huutaa,
siellä, missä kuiskauskin
riittää rikkomaan
kristallisen maan uinuvan veen
voin huokaista, olla
ihan hiljaa.
Väitän,näissä metsättömissä
maan naisellisissa muodoissa,
pehmeissä kukkuloissa
on primitiivistä voimaa.
Ymmärrän,
että mies viihtyy täällä;
tunturissa hän on lähellä turvaa,
äitiään,mutta koskettaa myös
estotonta naistaan,
on ihan liki,
eikä se nalkuta turhasta!

Arja Kotiranta

Tunturiladun 55-vuotisjuhlasusiaiset ja syyskokous Klaukkalan Holman kurssikeskuksessa 18.-20.10.2002.

Ohjelma

Perjantaina 18.10.2002

18.00 - 22.00	Ilmoittautuminen alkaa, vapaata seurustelua

Lauantaina 19.10.2002

08.00 - 09.00	Aamupala, ilmoittautuminen jatkuu
09.00 - 12.00	Luontopolku, leijojen tekoa ja lennätystä
12.00	Avajaiset
12.30 - 13.00	Kokouskahvit
13.00 - 15.00	Tunturiladun syyskokous
15.30 - 17.00	Päivällinen
19.00 -	Susiaiset ja iltaohjelma
16.00 - 18.00	Rantasaunat

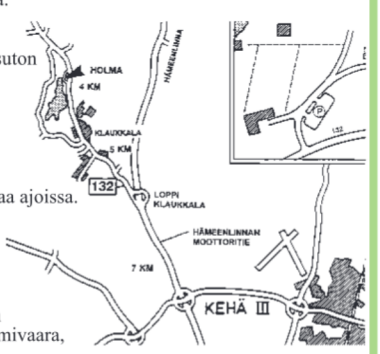
Sunnuntaina 20.10.2002

08.00 - 09.00	Aamupala
09.30 - 12.00	Kiertoajelu ja tutustuminen Nurmijärven kulttuurimaisemaan
12.00 - 13.00	Lounas
13.30 -	päättäjäiset

Osanottomaksu on 8 €
Sisältää iltateen perjantaina, kokouskahvit, saunan, ohjelmat ja opastetun kiertoajelun Nurmijärven kulttuuriympäristössä.

Majoitusvaihtoehdot ja hinnat
Telttamajoitus omavaraisesti maksuton
Huonemajoitus 2-4 henk/huone 20€/yö/hlö, sisältää aamupalan

Ruokailut
Lounas ja päivällinen 7 €
Aamupala 6 €
Erikoisruokavalioiset ilmoittautukaa ajoissa.

Maksujen suoritus
Kaikki maksut suoritetaan paikan päällä.
Ruokajärjestelyjen ja majoitusvarausten vuoksi ilmoittautuminen 10.10.2002 mennessä: Marja Lammivaara, p. (09) 588 1931 tai
Anja Rönnberg, p. (09) 724 4154,
s-posti anja.ronnberg@megabaud.fi

Tervetuloa seitsemän veljeksen maisemiin Nurmijärvelle.

KAVTSI

Elämästä pitää osata naattia.

Hotelli Riffelberg ja edustalla sen retkeilyosasto.

Klein Matterhornin huipulla on Alppien korkein näköalapaikka.

Berghaus Triftin isäntä Hugo Biner osaa myös soittaa.

Ikaalisten naiset kävi korkeella.

Kolbman 35-vuotisjuhlavuosi

Tunturikerho Kolbma perustettiin 1967, tarkalleen 27.5.2002. Ja toukokuun lopulla juhlittiin Tampereella kerhon 35. Vuotta sen lisäksi, että koko vuosi 2002 omistettiin erilaisille merkittäville tapahtumille.

Huhtikuun 2. viikolla Kolbma teki Extreme-hiihtovaelluksen käsivarteen. Viikon tai kahden vaelluksella oli mukana 16 henkeä.

Toukokuun 26. Päivänä heräteltiin henkiin takavuosina Tampereelta Pälkäneen Kostianvirralle käveltyä Karoliinimarssia, nyt vain päin vastaiseen suuntaan. Sen päälle Tampereen Kristillassa vietettiin juhlahetki vihkimällä käyttöön Kolbman uusi isännänviiri, muistamalla kerhon standaarein ansioituneita toimijoita Helinä Martikainen, Reino Lehtimäki ja Reijo Jokinen.

Tunturiladun johtokunnan jäsen Hanna-Mari Sinilehto oli henkilökohtaisesti paikalla ja luovutti kerholle onnitteluadressin ja lahjalouteen. Päivän mittaan kävelijöitä ja juhlijoita oli 40.

Ja heinäkuun 1. viikolla toteutettiin 28 hengen voimin vaellus- ja retkeilyviikko Zermattissa Sveitsissä.

Ohessa tunnelmia kerhon juhlatapahtumista.

Helena ja Anna-Maija piknikillä.

Kukkaiskaroliinit marssillaan.

Iltaisin tehtiin majapaikasta pikkupoikkeamisia ympäristöön.

Gandegghutte oli aivan jäätikkörotkon reunalla.

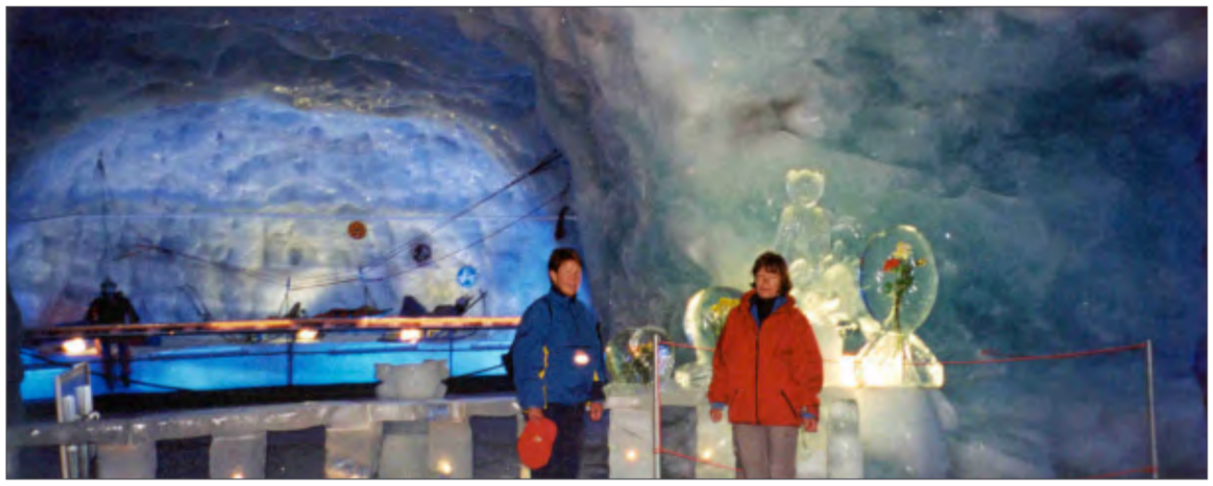

Kolbma sai uuden komean Pirkanmaan väreissä olevan isännänviirin.

Kolbman standaarin saivat Helinä Martikainen, Reino Lehtimäki ja Reijo Jokinen.

Teksti ja kuvat:
Timo Tulosmaa

Laakson väkikin suuntasi urheasti ylös Matterhornille.
Helena ja Leena Klein Matterhornin jääluolassa.